Biblioteca Centrală Județeană Hunedoara Împrumut

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7417 | Duminică 30 iulie 1967 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI ■ Faptul divers ■ Cu mîța-n... sacoșă ■ Va rezista „Hercules" de la Tîrnăveni Direcției generale? ■ Să nu lăsăm să se piardă tradiția albinăritului

Expresii ale concepției bugetivore

Tiberiu HORVATH
vicepreședinte al Băncii de Investiții

Folosirea cu înaltă eficiență economică și spirit gospodăresc a fondurilor de investiții constituie o problemă de prim ordin, care a fost mereu pusă în atenție de conducerea partidului. Subliniind exigența maximă de care trebuie să dea dovadă toți cei ce mînuiesc fondurile de investiții, în cuvîntarea rostită la Consfătuirea consacrată activității de proiectare în domeniul construcțiilor, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat: **„Avem răspundere față de poporul nostru — adevăratul stăpîn al bogățiilor țării — de a gospodări cît mai bine, cu rezultate economice optime, mijloacele materiale și financiare ce îi aparțin".**

Creșterea preocupării factorilor de răspundere din economie pentru fructificarea cu rezultate economice superioare a fondurilor de investiții alocate de stat își găsește expresie într-o serie de realizări însemnate obținute în ultimii ani. Este deosebit de pozitiv procesul de îmbunătățire continuă a raportului dintre volumul producției globale industriale și valoarea fondurilor fixe în industrie. **Față de anul 1960, în anul 1966 s-a obținut la 1 000 lei fonduri fixe o producție industrială globală cu peste 18 la sută mai mare.** Se vădește deci o sporire simțitoare a eficienței fondurilor fixe, care formează cea mai mare parte a investițiilor efectuate, reflectată printre altele și în faptul că valoarea fondurilor fixe inactive (în conservare sau în rezervă), raportată la un miliard de lei fonduri fixe, a scăzut în 1966 cu circa 60 la sută față de anul 1961.

Eficiența economică tot mai ridicată a investițiilor este nemijlocit oglindită de atingerea și depășirea, la numeroase capacități de producție industrială construite în ultimii ani, a principalilor indicatori tehnico-economici proiectați. Așa, de exemplu, laminorul de 750 mm de la Combinatul siderurgic din Hunedoara produce la întreaga capacitate proiectată, depășind la finele trimestrului I 1967 cu peste 16 la sută productivitatea muncii stabilită și realizînd un preț de cost cu 13 la sută mai redus decît prevederile din documentația aprobată. Rezultate similare s-au obținut în toate ramurile industriale. Îmbucurător este și faptul că investițiile ce se execută în ultimul timp prezintă tot mai adesea indicatori de eficiență economică superiori celor realizați la capacități similare date în funcțiune în trecut. Scade, totodată, nivelul investiției specifice (cheltuielile de investiții pe unitatea de produs sau la 1 000 de lei producție) se depun eforturi susținute pentru reducerea ponderii construcțiilor în totalul cheltuielilor de investiții, ceea ce sporește, de asemenea, eficiența mijloacelor financiare utilizate.

Firește, realizările sînt mult mai numeroase și se exprimă într-o multitudine de indicatori care reflectă tendința pozitivă spre obținerea unor rezultate tot mai bune de pe urma fiecărui leu investit, ca urmare a creșterii simțului de răspundere a cadrelor din economie pentru folosirea cu chibzuință a fondurilor de investiții alocate de stat. Satisfacția ar fi, desigur, deplină, dacă n-ar mai exista situații în care fonduri de investiții din bugetul statului sînt irosite pe diverse căi, situații determinate într-o măsură mai mare sau mai mică de activitatea defectuoasă a unuia sau altuia dintre factorii care au sarcini în domeniul investițiilor.

Se constată, în nu puține cazuri, că **o insuficientă grijă pentru buna gospodărire a fondurilor de investiții se manifestă chiar din faza de angajare a acestor fonduri.** Fără a examina în prealabil, cu răspundere, oportunitatea și eficiența economică a achizițiilor de mijloace tehnice sau a lucrărilor de investiții pe care își propun să le realizeze, anumite cadre de conducere din întreprinderi și din ministere comandă utilaje și alte fonduri fixe sau executarea unor lucrări, care apoi nu sînt folosite, ori se folosesc parțial. Uzina de

(Continuare în pag. a III-a)

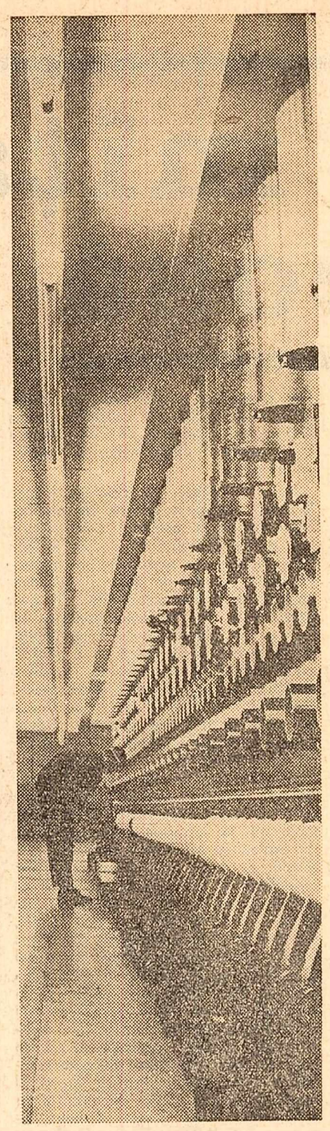

Aici se produce mătasea artificială (Uzina de fire și fibre sintetice Săvinești)

Stadiul lucrărilor agricole de sezon

Lucrările agricole de vară continuă să se desfășoare în ritm intens. Grîul și secara au fost recoltate de pe o suprafață de 2 640 000 hectare, ceea ce reprezintă 89 la sută din terenurile cultivate cu aceste plante. În unitățile agricole de stat, recoltarea este pe terminate. Pînă la această dată, grîul s-a strîns de pe 96 la sută din suprafață. În regiunile Galați, București, Dobrogea și Iași recoltarea grîului s-a încheiat și în sectorul agricol cooperatist și este pe terminate în regiunea Ploiești. Acum secerișul este în toi în regiunile din Transilvania. Ținîndu-se seama că grînele s-au copt și că timpul este înaintat, se impune intensificarea acestei lucrări îndeosebi în regiunile Brașov, Cluj și Mureș-Autonomă Maghiară, unde ritmul secerișului este sub posibilități. În aceste regiuni există suficiente mijloace mecanizate, care pot asigura efectuarea lucrărilor de recoltare într-un timp scurt.

Pentru a feri cerealele de intemperii și a evita pierderile este necesar ca paralel cu secerișul să se intensifice ritmul treierișului. Există un mare decalaj între seceriș și treieriș, îndeosebi în regiunile Argeș și Oltenia. De asemenea, această lucrare trebuie intensificată în majoritatea regiunilor din Transilvania. Este de datoria consiliilor agricole și a stațiunilor de mașini și tractoare să asigure organizarea temeinică a muncii la arii, încît batozele să lucreze neîntrerupt, cu întreaga lor capacitate.

Continuă, într-un ritm susținut, livrarea la bazele de recepție a producției obținute în unitățile agricole de stat și a cantităților contractate de cooperativele agricole. Datorită recoltelor bune obținute, în regiunile Dobrogea și Galați unitățile agricole au livrat însemnate cantități de grîu peste prevederile inițiale. Trebuie arătat însă că în unele regiuni livrarea, la bazele de recepție, a cerealelor din producția unităților agricole de stat și în contul contractelor încheiate de cooperativele agricole se desfășoară în ritm nesatisfăcător. Necesitatea evitării pierderilor de recoltă impune ca transportul produselor la bazele de recepție, preluarea și depozitatea lor să se facă cu cea mai mare operativitate și răspundere.

Paralel cu eforturile pentru strîngerea și înmagazinarea în cele mai bune condiții a producției bune de cereale din acest an, este necesar ca cei ce lucrează în agricultură, organele agricole să se îngrijească și de viitoarea recoltă. De aceea, imediat după seceriș să se facă arături de vară pe toate suprafețele. Trebuie arătat că aproape în toate regiunile ritmul acestei lucrări este nesatisfăcător. Pînă acum nu au fost făcute arături de vară decît pe o suprafață de 800 000 ha, ceea ce reprezintă doar 31 la sută din prevederi în unitățile agricole de stat și 26 la sută în cooperativele agricole. În momentul de față, în majoritatea regiunilor, tractoarele au fost eliberate de la recoltat încît se poate trece cu toate forțele la executarea arăturilor de vară. Există condiții favorabile pentru arături. Dar, o dată cu trecerea timpului, pămîntul pierde umezeala, se întărește, ceea ce va influența negativ calitatea acestor lucrări. De aceea, trebuie luate măsuri operative în vederea eliberării terenului de paie și concentrării tuturor tractoarelor disponibile la arat. Aceeași atenție trebuie acordată însămînțării de culturi duble pe terenurile care s-au eliberat.

Organele de partid au datoria să îndrume consiliile agricole și uniunile cooperatiste ca acestea să se ocupe cu și mai multă răspundere de rezolvarea operativă a tuturor problemelor legate de campania agricolă de vară.

Noua termocentrală de la Borzești

La Borzești, în vecinătatea imediată a centralei electrice de termoficare, se înalță o construcție nouă, de proporții mult mai mari, în care se vor monta două blocuri turbogeneratoare a cîte 200 MW fiecare. Primul bloc turbogenerator va intra în producție la sfîrșitul primului trimestru al anului viitor, iar cel de-al doilea în 1969. Prin aceasta, termocentrala de pe Valea Trotușului va avea o capacitate de producție aproape de trei ori mai mare decît în prezent.

La construcția noii termocentrale se folosesc o serie de metode avansate, printre care glisarea. Aceasta a permis economisirea unor importante cantități de material lemnos și scurtarea termenelor de execuție. Clădirea principală va adăposti sala mașinilor, sala cazanelor, camera de comandă și stația de tratare a condensului. Turbinele cu condensație sînt dintre cele mai mari care au fost montate pînă acum în țara noastră. Cele două cazane cu străbatere forțată vor avea un debit de 640 tone de abur pe oră și vor funcționa cu parametri superiori.

Pentru răcirea apei se vor construi 5 turnuri cu o capacitate de cîte 10 000 mc apă pe oră fiecare și anexele respective — decantor, canalul de aducțiune, casa sitelor, stația de pompare. Construcția acestor turnuri, care vor avea o înălțime de peste 50 de m, se face tot prin metoda glisării. Ing. Vasile Cristoloveanu, șeful șantierului, ne-a informat că zilele trecute s-a terminat betonarea primului turn. Acum se lucrează la înălțarea altor două turnuri și la stația de pompare.

O importantă lucrare de artă industrială ce atrage atenția pe acest șantier este coșul de fum. El va avea 100 m înălțime, cu 20 m mai mult decît cel construit în prima etapă. Alături de noua centrală, se construiește și o gospodărie de combustibil cu rezervoare subterane din beton și cu stații de încărcare și descărcare a păcurei.

Paralel cu lucrările de construcții se face și montajul agregatelor după o tehnologie modernă, prin preasamblări la sol, aceasta contribuind la grăbirea ritmului de execuție. La primul turbogenerator au fost montate de acum cazanul și statorul generatorului. Zilele acestea au început și probele hidraulice ale cazanului. Se lucrează, de asemenea, la fundația celui de-al doilea turbogenerator.

Energia electrică ce va fi produsă de cele două mari turbogeneratoare va fi furnizată sistemului energetic național prin două transformatoare de cîte 250 MWA și va contribui la alimentarea unor importanți consumatori industriali și la îmbunătățirea aprovizionării cu energie a multor orașe și sate moldovene.

Gh. BALTĂ
corespondentul „Scînteii"

Telegrame

Excelenței sale
Domnului dr. MOHAMED BENHIMA
Prim-ministru al guvernului Regatului Maroc

RABAT

Cu prilejul numirii în funcția de prim-ministru al Marocului, adresez Excelenței Voastre, în numele guvernului Republicii Socialiste România și al meu personal, felicitări cordiale și cele mai bune urări.

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Excelenței sale
Domnului ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

Excelență,

Am fost foarte mișcat de felicitările și urările pe care ați binevoit să mi le adresați cu ocazia numirii mele în postul de prim-ministru al guvernului Maiestății Sale Regele.

Vă mulțumesc călduros pentru aceste felicitări și vă rog să transmiteți, de asemenea, mulțumirile mele membrilor guvernului Republicii Socialiste România.

Vă rog să primiți, Excelență, asigurarea înaltei mele considerațiuni.

Dr. MOHAMED BENHIMA
Prim-ministru al guvernului Regatului Maroc

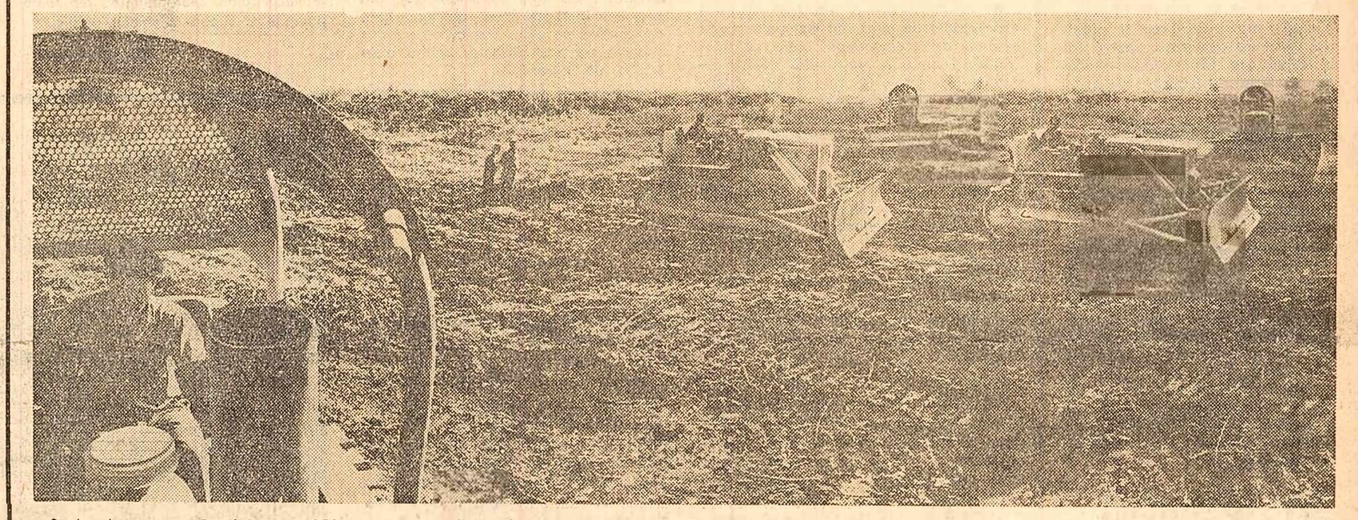

În Insula mare a Brăilei peste 150 tractoare grele cuplate cu screpere, buldozere și alte utilaje sînt folosite pentru defrișarea celor 9 500 ha cîștigate pentru agricultură în urma lucrărilor de îndiguire

CULTURA LA DOMICILIU

ancheta „Scînteii"

Statisticile recente indică fără putință de tăgadă una din trăsăturile cele mai caracteristice ale secolului nostru (denumit pe bună dreptate de unii savanți „secol al culturii"): bogăția și diversitatea cantității de informații, precum și a mijloacelor de informare, la îndemîna oricui. Televiziunea și radioul, presa și tipăriturile, discurile și benzile de magnetofon, lucrările de artă plastică și reproducerile lor oferă posibilități nelimitate omului de azi de a trăi pe aceeași lungime de undă cu cele mai importante descoperiri și realizări ale secolului, de a-și îmbogăți permanent cunoștințele de specialitate și cultura generală, iar mediul prielnic pentru ca „tirul" lor încrucișat să dobîndească o eficacitate maximă îl constituie, alături de sălile de spectacol, cluburile și bibliotecile publice, locuința personală unde fiecare își poate concentra, conform gusturilor și preferințelor proprii, o mare parte din arsenalul cultural. Există toate condițiile ca acest univers cultural să se ridice la nivelul celor mai înalte exigențe. Dar cum ar trebui el alcătuit pentru ca să determine cu adevărat o evoluție a gustului public? La aceste întrebări își propune să răspundă ancheta noastră.

BIBLIOTECA — NU DOAR O MOBILĂ

Librăriile sînt vizitate zilnic de mii de oameni. De multe ori chiar tirajele cele mai mari se dovedesc insuficiente. Acest interes pentru producția editorială apare ca perfect justificat dacă ne gîndim că pe de o parte educația literară (indiscutabil mai mult decît cea plastică sau muzicală) cunoaște o fundamentare științifică încă din școală, iar pe de alta însăși popularizarea ultimelor apariții este mai bine organizată. Ce semnificație are această „sete" permanentă pentru carte?

— Este un fenomen care marchează nivelul intelectual ridicat la care a ajuns marele public — afirmă profesorul **Marcel Breazu.** Dar tocmai din acest motiv apar ca absolut necesare o serie de delimitări în cadrul lui. Astfel, în condițiile actuale ale dezvoltării tuturor ramurilor de activitate, nu se poate concepe o bibliotecă personală atît de cuprinzătoare încît să satisfacă toate nevoile de documentare. În acest scop putem utiliza serviciile bibliotecilor publice.

În mod ideal, raftul cu cărți al fiecăruia ar trebui să cuprindă lucrările de referință absolut necesare (dicționare, enciclopedii), albume de artă, precum și beletristica marilor clasici români și universali

Anchetă realizată de
Radu CONSTANTINESCU
Manole CORCACI

(Continuare în pag. a IV-a)

INDIVIDUALITATEA IAȘULUI

Ion ISTRATI

Iașul are un stil distinct în ansamblul arhitectonic al țării, un stil care trebuie și care este de altfel, cu unele regretabile excepții, cercetat minuțios și cunoscut tot mai în profunzime. Este un stil conceput și sedimentat de-a lungul secolelor — pe care îl ocrotim și valorificăm cu discernămînt, prin ceea ce, ca sens și frumusețe, reprezintă bun și specific — și căruia i se adaugă azi cel al construcțiilor moderne.

Și astfel orașul și-a lărgit și își lărgește hotarele cu mult dincolo de periferiile de mai ieri. Și astfel, în apropierea numeroaselor turnuri, cupole și turle din veacurile trecute au apărut și apar azi în Iași siluetele moderne ale uzinelor și fabricilor, ale noilor blocuri și complexe studențești, care, concepute și amplasate cu grijă, se înscriu armonios în atmosfera specifică a orașului. Dar nu în direcția acestor frumoase realizări edilitare s-a îndreptat de data aceasta atenția noastră...

În frumosul caleidoscop al așezărilor noastre orășenești din Moldova, Iașul a fost, este și rămîne unul din orașele cu cele mai multe și mai tihnite grădini pline de farmec și de pitoresc, cu tăinuite colțuri de natură veșnic pline de ademeniri, cu case, cu străzi și cu fundacuri de aleși și umbroși arbori, cu ghirlande înflorite de lilieci, de trandafiri, de zarzări și, mai ales, cu bogate cununi bălane de tei, cu dese frunzișuri pline de vlagă, de prospețime și de toate bunele miresme iscate de chintesența florilor pămîntului!

(Continuare în pag. a V-a)

Matca personalității

opinii

Erau personalități pe care fostele clase dominante — obtuze și egoiste — refuzaseră cu încăpățînare să le recunoască, nevroind să le dea certificat de acces oficial în viața socială. Numai dorința de a le strivi — închizîndu-le după gratii — confirma că erau conștiente de forța lor. Socialismul a scos la suprafața societății personalitățile negate și hărțuite odinioară și le-a confirmat definitiv.

Tipul caracteristic al personalității create de revoluția socialistă este **organizatorul social.** Pentru a uni forțele patriotice, pentru a cristaliza în forme precise elanul revoluționar al maselor, pentru a construi statul nou pe ruinele celui vechi, pentru a gospodări în numele poporului avuția națională, pentru a declanșa ofensiva progresului — construcția socialismului a solicitat și solicită o uriașă activitate organizatorică. De aceea, revoluția **a convertit toate valențele intelectuale** ale celor ce au intrat în rîndurile ei în energie și spirit organizatoric, în energie și spirit mobilizator. Personalitatea militantului social a trecut de-a lungul ultimelor două decenii **pe primul plan** al vieții publice. Ea va domina una din cele mai grandioase epoci ale istoriei noastre naționale.

Un popor intră în istorie nu numai prin mari acte naționale colective, prin revoluții, prin epoci de construcție populară. Ci și prin multiplele lui personalități. Prin cei în a căror retortă spirituală ard cele mai prețioase esențe ale neamului. În pieptul cărora izbucnesc cu intensitate neobișnuită marile lui frămîntări și speranțe. Care sintetizează, în expresia cea mai înălțătoare și mai emoționantă, mesajul către viitorime.

Cu cît galeria acestor exponenți este mai largă, cu atît mai mare este gloria neamului, tezaurul său de civilizație. Cu atît mai remarcabil plutonul de genii care îl reprezintă în avangarda spirituală a lumii. Străinii care nu ne văd țara cu ochii lor, care nu ne cunosc la noi acasă și nu pot comunica nemijlocit cu gîndirea și sensibilitatea noastră, ne înțeleg mai ales prin faptele și operele personalităților intrate în circulația mondială.

Cele mai strălucite capitole din istoria noastră națională sînt cele dominate de marile personalități revoluționare care s-au făcut ecoul celor mulți. Binecuvîntate sînt epocile în care asemenea oameni se găsesc la punctele de comandă ale societății, la posturile de care depinde soarta națiunii. Ei simt nevoile țării cu întreaga lor ființă, inima lor palpită după pulsul neamului. Ascultîndu-i, oamenii se ascultă pe ei înșiși. Este tocmai ceea ce pune în evidență **epoca contemporană** a României, realitatea vieții noastre **de azi.** Asemenea persoane își iau măreața misiune de a apăra în lume demnitatea personalității poporului român, de a face să răsune, cu claritate, frumosul timbru al vocii lui. Ei exercită o puternică influență asupra vieții sociale pentru că ideile lor sînt un liant pentru toate păturile populației, un punct de contact al tuturor celor animați de dragoste de țară.

Activitatea unor asemenea personalități a avut importanță ei pentru conservarea unității națiunii în toate timpurile. Cu atît mai mult în regimul socialist în care dispar antagonismele economice și sociale dintre clase, în care interesele societății converg spre același țel. Munca, și gîndirea colectivă reprezintă o necesitate vitală pentru democrația socialistă. Dar personalitățile sînt **catalizatorul** înțelepciunii colective, elementul care o valorifică pe plan superior, o potențează și o exprimă în mod strălucit.

Opera de transformare revoluționară a societății cere tot **mai multe** asemenea personalități — oameni dinamici, de o inepuizabilă disponibilitate sufletească, spirite cutezătoare și lucide, libere de canoane și prejudecăți. Democrația socialistă oferă premisa cea mai favorabilă pentru afirmarea lor. Odinioară, rivalitatea politică și economică, opoziția de interese între grupuri și partide politice canalizau dezvoltarea unor personalități pe terenul steril al demagogiei politice, al intrigilor de culise, al oratorismului parlamentar ieftin. Pentru strălucirea caselor lor, clasele de sus aveau nevoie de exemplare intelectuale de lux. Desigur, mulți rezistau fascinației averii, înfrîngeau ispita și, cu prețul sacrificiilor și privațiunilor, se afirmau. Mulți se prostituau însă, condamnîndu-se la ratare. Marele potențat este acum poporul. Subordonîndu-i-se lui, orice personalitate își regăsește **adevărata chemare.** Între aceasta și interesele națiunii nu se mai interpune nimic.

Raporturile de dependență dintre individ și societate sînt, desigur, inevitabile. Indiferent de orînduire, nimeni nu poate ieși din matca societății. În complicatul angrenaj al acesteia, fiecare este o rotiță. Se mișcă împreună cu ansamblul și se oprește o dată cu el. Toate pistoanele sînt angrenate de un singur ax central și nici unul nu se poate sustrage propulsiei imprimate de acesta. Nici o piesă nu acționează de sine stătător. Sau dacă o face, an-

Dumitru POPESCU

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Atenție!

Două accidente de circulație recente repun în actualitate răspunderea șoferilor care transportă persoane în autocamioane. Șoferul Teodor Platon transporta într-un autocamion, proprietatea autobazei nr. 1 Oradea, 26 de persoane către Tîrgul de pe muntele Găina. Între Cîrda și Arieșeni, din cauza vitezei excesive, mașina s-a răsturnat într-o prăpastie : două persoane decedate, 7 accidentate. La aceeași dată, tot din cauza vitezei excesive, șoferul Ștefan Călin a răsturnat pe șoseaua Orșova-Bocșa un autocamion al întreprinderii de transporturi auto Bocșa în care se aflau 25 persoane. Urmarea : 9 răniți. Fără îndoială, șoferii respectivi vor fi pedepsiți. Întrebarea însă rămîne : cui se încredințează transportul de persoane ?

Nucul jumulit

Iosif Cioban Horga a lucrat la IPROFIL Deta (Banat) ca achizitor de bușteni de nuc. În cîteva luni, prin acte false, și-a însușit 25 000 lei. Fiind descoperit, I. Horga s-a angajat (fără să se intereseze cineva ce hram poartă) la ORVLF Ineu, tot ca achizitor. Aici achiziționa... nuci (fructe). Cum în materie de nuc avea experiență, în două luni a delapidat alte 35 000 lei. Dacă achizitorul nu era depistat și condamnat la 10 ani închisoare (și confiscarea averii personale) probabil că ar fi fost angajat de alți gură cască, în altă unitate. Mai rămăseseră de achiziționat frunzele de nuc.

Intervenție

Unde vă aflați acum, tovarășă profesoară Carmen Murgu ? Sînteți, probabil, în vacanță. Vă mai amintiți ? În 1962 erați profesoară la școala generală din comuna Archita (Sighișoara). Ați împrumutat atunci de la Casa raională de ajutor reciproc a salariaților din învățămînt — Sighișoara — 1 200 lei. Apoi ați părăsit ratonul fără să achitați datoria. Nu i-ați mai trimis (deși aveați această obligație). Tovarășii de la Casa de ajutor reciproc așteaptă banii. Ei v-au ajutat o dată. Ajutați-i și dv., măcar acum. Să fie cu adevărat reciprocitate.

În punctul mort

Se știe, nu intră în obișnuința organelor noastre de miliție tărăgănarea unei anchete. Tocmai de aceea ne și exprimăm nedumerirea în cazul pe care îl relatăm. De 7 luni, serviciul judiciar al Direcției Miliției Capitalei încopciază și descopciază dosarul inculpatului Ștefan Dimache, corupător de minore ; de 7 luni se tot anchetează, fără să se ajungă la concluzii pro sau contra, pentru a se trimite cauza în instanță. Știm, se pot aduce „argumente". Și poate că se vor aduce. Dar, orice s-ar spune, în cazul de față proba tărăgănării nejustificate este evidentă.

Alarmă falsă

Toată suflarea din Lăschia (Lăpuș) era pe cîmp. Deodată, liniștea amiezii a fost săgetată de dangătul clopotului : bang-balang ! Ioan Filip, șeful formației voluntare de pompieri din comună, a dat alarma. Împreună cu ortacii săi a alergat în sat. Nici firicel de fum. La clopotniță, țipenie. Alături, în iarbă, sforăia, lîngă o sticlă cu țuică, un necunoscut. L-au trezit, aruncînd peste el o găleată cu apă. Era Irimie Danciu din Cavnic. El trăsese clopotele. Venise în vizită la Lăschia și voia să afle tot satul. Auzind, Ioan Filip ordonă ortacilor săi împrăștierea. Stinseseră „focul" din sufletul cherchelitului.

Urgență

Faptele erau incontestabile. Ca atare, s-a lucrat repede. La 14 iulie, la restaurantul de pe faleza Dunării — Galați toată lumea se simțea bine. Doar Tănase Ștefu (str. G. Coșbuc bl. N3 ap. 35 Galați) strica această armonie acostînd chelnerițele cu expresii triviale. Un cetățean a intervenit, atrăgîndu-i atenția. Supărat, T. Ștefu l-a lovit cu o halbă în cap rănindu-l grav. Apoi a fugit. A nimerit însă, exact la... miliție. Aici a fost reținut. Peste trei zile însă, tribunalul orășenesc l-a „onorat" cu... trei ani și șase luni închisoare pentru huliganism. Totul a mers de urgență. Se grăbea omul să ajungă acolo unde mai fusese în urmă cu două luni. Și a ajuns.

Rubrică redactată de :
Ștefan ZIDARIȚĂ
Ștefan DINICĂ
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

Cu mîța-n... sacoșă

Deunăzi, Steluța Baltag, casieriță la magazinul alimentar cu autoservire de pe strada Matei-Voievod din Capitală, plîngea.

— De ce plîngi ?

— Sînt penalizată. Tot personalul magazinului este penalizat !

De ce ? Ce s-a petrecut la unitatea alimentară din str. Matei Voievod ? Pe scurt : la ultima inventariere, comisia a constatat că din magazin lipsesc mărfuri în valoare de 30 000 lei. Gestiunea fiind colectivă, paguba a fost împărțită. Cîte 3 000 de fiecare salariat. Între comisia de inventariere și personalul magazinului socotelile au fost încheiate. Dar nu ne putem opri aici. Se simte nevoia unor explicații : cum a fost posibil ca dintr-un singur magazin să dispară, între două controale gestionare, mărfuri în valoare de 30 000 lei ? Unde sînt mărfurile dispărute ?

LA VADUL CLEPTOMANILOR...

Șeful magazinului de pe str. Matei Voievod spunea cu amărăciune : „Cînd inventarul „nu iese bine" vestea se împrăștie în cartier cu viteza fulgerului. Faptul este comentat în diverse feluri : „Au furat, să suporte" — ne acuză unii. „Dacă sînt nepricepuți, să nu facă comerț" — sînt de părere alții. Opinia generală se reduce în cele din urmă la constatarea : „Oricum ar fi, sînt buni de plată". Curînd spiritele se potolesc, magazinul își reia activitatea și totul intră în normal. În normal ? Salariații magazinului nu intră în normal. Ei plătesc daunele. Uneori pe drept cuvînt : din cauza propriei lor nepăsări, a nepriceperii, a neatenției inventarele înregistrează mărfuri degradate, ambalaje distruse, risipă. Alteori — de cele mai multe ori — salariații de la autoservire plătesc însă daunele provocate de alții. Sînt victimele acelor soiuri de „cumpărători" care iau magazinul drept o moșie fără stăpîn, care-și fac tîrguielile pe... gratis. „Cleptomanii tip autoservire", cum li se spunea într-un articol de ziar, se pare că în ultima vreme au început să puieze. De ce ? Deși în articolul amintit organele de urmărire și cercetare erau invitate să acționeze mai energic față de cazurile de cleptomanie... lucrurile au rămas neschimbate. Cleptomanii de acest soi continuă să vadă în magazinele respective imperiul lor de învîrteală. Aduc pagube bunului obștesc și salariaților din comerț, compromit ideea autoservirii. Pînă acum cîteva zile am fost responsabil la magazinul alimentar din blocul A 7 — Balta Albă. Magazinul respectiv este unul dintre vadurile cleptomanilor. Într-o singură zi am surprins nu mai puțin de 10 inși care-și făcuseră cumpărăturile pe... furiș. În general acestui soi de cumpărători li se lipesc de mîini sticle cu băuturi scumpe, cafea, dulciuri. Oameni fără demnitate cetățenească".

25 de minute mai tîrziu mă aflam la magazinul cu pricina. Cu ajutorul actelor, declarațiilor șefilor de unități, al casierilor și manipulatorilor de mărfuri am reconstituit...

FAPTELE

...Dimineață. Magazinul din blocul A 7 e suprasolicitat. Cumpărătorii grăbiți aleg marfa, plătesc, pleacă. Totul se desfășoară rapid și în cea mai perfectă ordine. Dar iată că, pe neașteptate, la ușa de la ieșire se iscă o oarecare agitație. Între supraveghetorii unității și o cumpărătoare se schimbă cuvinte cu tonul ridicat. Pentru cîteva clipe magazinul își întrerupe activitatea. Ce este ? Ce s-a întîmplat ? Florica Militaru — str. Horbotei nr. 4 a fost prinsă cu mîța-n sac. Mai exact cu mărfuri, care... din greșeală, nu au fost puse, la vedere, în coșul pentru cumpărături al magazinului, ci direct în sacoșă...

Socotim necesar să descriem măcar în parte sistemele folosite de cleptomani, pentru ca cetățenii, cumpărătorii să-i poată descoperi mai ușor și solidarizîndu-se cu personalul magazinelor să îa pe hoți de guler și să-i dea imediat pe mîna autorităților. În general, chiar din momentul apariției lui în magazin, cleptomanul devine un tip foarte activ. Se strecoară ca o șopîrlă printre rafturi și gondole, se apleacă chipurile să vadă mărfurile din compartimentele inferioare și brusc i se lipesc de mînă tot felul de articole. Odată palpate, acestea se înșiră vertiginos pe mînecile hainei, sînt îndesate în buzunarele lărgite și lungite anume ale pantalonilor. Sînt preferate articolele scumpe și cu volum mic. Marin Mirea, contabil șef la Întreprinderea geologică de exploatare a folosit o metodă... originală. În drum spre colțul cel mai îndepărtat al magazinului s-a oprit să cerceteze niște cutii de cafea. A luat în mînă două bucăți. S-a uitat la ele, s-a uitat și la supraveghetori și... a pus înapoi numai una. A „săltat" tot la fel și niște pungi de piper. Pe urmă a ridicat în văzul lumii din umăr și a strîmbat din nas : adică, vezi bine, nu-i place marfa. Alți cleptomani și-au confecționat „sacoșe" speciale — petece mari de pînză aplicate pe partea interioară a hainelor. Profilul moral al acestor indivizi ? Reiese din propria lor comportare. Prinși asupra faptului, aproape toți încep să se dezvinovățească. Ce spune hoțul ? Că e... cinstit. Îi auzi pledoaria jalnică : „Păi, eu sînt cinstit, stimat, mă cunoaște lumea, am bani la C.E.C."...

Într-adevăr, și Marin Mirea părea onorabil : Ce vreți —contabil șef, om care manipulează bani, gestiuni, care controlează pe alții... Dar cum i s-a dus onoarea pe apa sîmbetei pentru niște boabe de piper !

Spuneam că în primul moment hoțul se declară cinstit. Cînd vede că nu mai are încotro depune însă armele : din cinstit, demn și onorabil devine subit supus, gata să recunoască și ce n-a făcut, lingușitor, mieros, aparent chinuit de remușcări. „Ca să vezi cum greșește omul" — filozofează el de paradă. Și imediat se declară gata să-și ia un angajament serios, scris sau verbal, „cum că nu va mai fura niciodată". Care este poziția salariaților unității păgubașe ? *Îl ascultă pe hoț cu răbdare și iau de bun angajamentul lui !* După aceea ? Hoțul zice „bună ziua" și pleacă fluierînd. Pare de necrezut, dar aceasta este realitatea. Explicațiile de rigoare le vom da în capitolul următor. Deocamdată publicăm o scurtă listă de „cleptomani" prinși cu mîța-n... sacoșă și rămași basma curată : M. Constantin — București, Bd. Ilie Pintilie 21—29 ; Ecaterina Avramescu, București str. 30 Decembrie 23 ; Irimie Gabor, București, str. Energiei 1 ; Dumitru Babanic — București, str. Gl. Furtună 119 ; Maria Dumitrescu, București, Bd. Ilie Pintilie 21 ; Marioara Popa, Chitila, str. Aurel Vlaicu 41 ; Constantin Călin, Balotești (salariat la Sanatoriul T.B.C.) ; Florica Chițoiu, comuna Meșteșenii de Sus, raionul Zalău ; Nicolae Moldovan — Timișoara, str. Polar 14, ș.a.

A MÎNCAT USTUROI, DAR GURA NU-I MIROASE

Așadar, deși prins cu mîța-n sac, cleptomanul tip autoservire iese din încurcătură simplu și ușor : își dă adresa, își ia un angajament, și... pe-aci ți-e drumul ! Cum sînt posibile asemenea fapte ? De ce nu i se aplică hoțului nici o sancțiune ?

După cum am fost informați la forurile de resort, în multe cazuri nu există posibilitatea de a încadra asemenea infracțiuni în prevederile actuale ale codului penal. Dar magazinele păgubite cer organelor de cercetare pedepsirea infractorilor și astfel se ajunge la aspectul cel mai ciudat și deopotrivă cel mai ridicol al întregii situații. În loc să se găsească diverse căi de sancționare a acestui soi de hoț, organele de urmărire și cercetare „eliberează" și transmit magazinelor păgubașe motivări pentru „stingerea urmăririi" cleptomanilor.

Indiscutabil, situația prezentată, aceste forme bizare, nelogice, după care hoții sînt scoși basma curată nu mai pot fi îngăduite. Autoritățile vor trebui să analizeze faptele semnalate și să găsească soluții eficace de sancționare exemplară a celor care atentează la avutul obștesc. Dar nu numai atît. Se vorbește adesea despre formarea opiniei de masă. Cum poate fi formată această opinie în cazul cleptomanilor ? Ei fură, nu plătesc, sancționați nu sînt. Și îngăduința merge atît de departe încît faptele lor rămîn anonime. La serviciu, în cercurile lor intime cleptomanii sînt în continuare cinstiți, cumpătați, onorabili. Cum s-ar zice — au mîncat usturoi dar gura nu le miroase ! Socotim, deci, că pe lîngă găsirea și aplicarea cu strictețe a unor măsuri administrative, organele comerciale, miliția au datoria să popularizeze numele și funcția celor surprinși că umblă cu furtișaguri, să informeze familiile lor și tovarășii lor de muncă. Fără îndoială la stîrpirea celor care atentează la avutul obștesc și la normele de conduită socialistă își pot aduce contribuția și cetățenii, cumpărători din magazine, care pot interveni pe loc și pot forma opinie potrivnică faptelor lor josnice. Oricum, asemenea fapte nu trebuie cocolosite, ci scoase la lumină, în văzul lumii, „fotografiate" din toate pozițiile și supuse blamului public.

Gh. GRAURE

IMPORTANT PENTRU GOSPODINE

Pentru a înlesni cetățenilor valorificarea sticlelor și borcanelor ce le au prin gospodărie, pe lîngă centrele de achiziții I.R.V.A., magazinele alimentare și achizitorii ambulanți care ridică de la domiciliu ambalajele de sticlă, în Capitală se practică un nou sistem de achiziție : se anunță telefonic unul din depozitele I.R.V.A., bineînțeles în cazul unor cantități netransportabile într-o sacoșă. Iată și numerele de telefon la care se poate face această solicitare în zilele de marți și vineri, între orele 12—14 : 18.13.27 — depozitul I.R.V.A. Străulești ; 31.75.41 — depozitul I.R.V.A. Ghencea și 21.64.09 — depozitul I.R.V.A. Vitan.

S-a terminat restaurarea „Edificiului roman cu mozaic" din Constanța

La Constanța s-a redeschis simbătă pentru vizitatori vestitul Edificiu roman cu mozaic. Aici au fost executate o serie de lucrări de restaurare, conservare și protejare, menite să pună mai bine în valoare interesantele vestigii din secolele III—IV descoperite pe faleza vestică a portului. Au fost refăcute și consolidate zidurile și boltile depozitelor de sub planșeul cu mozaic, iar pentru protejarea mozaicului propriu-zis s-a înălțat o amplă construcție din beton și sticlă.

(Agerpres)

150 de ani de la nașterea lui Alexandru Orăscu

Un pionier al arhitecturii și științelor românești

Se împlinesc astăzi 150 de ani de la nașterea lui Alexandru Orăscu. Militant neobosit pentru dreptate și progres social, prezent mai bine de cinci decenii printre cei mai de seamă cărturari ai țării, precursorul primei generații de arhitecți români și-a împletit existența cu zbuciumatele evenimente pe care le-a dezlănțuit veacul trecut pe aceste meleaguri.

Pregătirea generală și-o desăvîrșește ca elev al Academiei de la Sf. Sava. Numit, la numai 20 de ani, ajutor de „arhitecton" al Bucureștiului, Alexandru Orăscu este trimis apoi, ca bursier al Eforiei Școalelor, să-și continue în străinătate studiile de specialitate. Mîndriei de a fi întîiul român posesor al unei diplome de arhitect, i se adaugă curînd aceea de a participa, în primele rînduri, la dramatica desfășurare a revoluției din 1848. După un an de exil și după o vremelnică ședere la Craiova, își începe, în toamna anului 1851, activitatea didactică pe care o va continua neîntrerupt vreme de 40 de ani, ca profesor de geometrie descriptivă și arhitectură, decan al facultății de științe și, între 1885 și 1892, rector al Universității din București. Prin munca neobosită pe care a depus-o în îndeplinirea acestor atribuții, precum și ca președinte al celei dintîi asociații profesionale a inginerilor și arhitecților din țara noastră Orăscu a militat pentru afirmarea tehnicii și științei românești, a adus o contribuție de seamă la dezvoltarea învățămîntului matematicilor superioare, a științelor tehnice și de arhitectură.

Ca arhitect — și este pe merit considerat cel mai de seamă arhitect român al veacului trecut — el a desfășurat un susținut efort constructiv pentru ridicarea urbanistică și edilitară a orașelor țării, și în primul rînd a Capitalei. Constructor al edificiului remarcabil al Universității din București — instituție pe care avea s-o conducă mai apoi, ca rector — autor al unui proiect, premiat în cadrul unui concurs internațional, pentru Palatul Justiției, Alexandru Orăscu și-a continuat creația arhitecturală prin numeroase clădiri caracterizate prin logică constructivă, sobrietate și echilibru. Fără să fie un inițiator al școlii românești în arhitectură (pentru a cărei naștere nu existau pe atunci condițiile necesare, acest merit revenindu-i abia mai tîrziu lui Ion Mincu), el a purtat o vie campanie, alături de Th. Aman, Gh. Tattarescu, C. Stork, I. Mincu, G.D. Mirea, pentru a salva valorile arhitecturii tradiționale de așa-zisa artă a „restauratorului" francez Lecomte de Nouy, autor al unor ireparabile pagube pentru monumente ca Mînăstirea Argeșului, bisericile Sf. Nicolae din Iași sau Sf. Dumitru din Craiova.

Alexandru Orăscu a continuat, de-a lungul celor 77 de ani ai vieții sale, să sprijine cu mult elan cauza progresului. Secretar al Comitetului Unirii în 1857, susținător de nădejde al actelor care, la 1877, au marcat dobîndirea independenței naționale, întemeietor și președinte al Ligii pentru unitatea culturală a tuturor românilor, el a fost credincios idealurilor pe care, încă din 1848 le îmbrățișase cu toată convingerea. Cinstindu-i astăzi memoria, se cuvine să aducem acestui înflăcărat patriot un cald prinos de recunoștință.

Arh. Sanda VOICULESCU

Administrația parcurilor din Capitală cultivă o suprafață mare de teren cu flori pentru sămînță

Foto : Agerpres

PRODUSE DIN CIMENT ȘI AZBOCIMENT UTILE GOSPODĂRIRII ȘI ÎNFRUMUSEȚĂRII LOCALITĂȚILOR

Orice gospodar este preocupat de îmbunătățirea stării casei în care locuiește, de înfrumusețarea grădiniței care o înconjoară. Aceleași preocupări, dar amplificate la scara corespunzătoare le au și gospodarii orașelor și satelor. În acest sens, este interesant de reținut că Fabrica de ciment și azbociment din Bicaz produce și livrează, fără repartiție, un nou produs : vase ornamentale pentru spații verzi, de diferite tipuri și dimensiuni, utilizabile și în interioare. Aceste vase sînt foarte rezistente și au prețuri accesibile.

Fabrica mai produce cîteva articole interesante pentru gospodari, printre care amintim : filler de calcar ce poate fi folosit la construcții de drumuri și tencuieli de fațade, plăci ondulate din azbociment, pe bază de repartiții, pentru acoperirea unor construcții, mai ales în sectorul agricol.

Construcții și reparații cu plata în rate

Întreprinderea de gospodărie orășenească din Focșani execută, pentru populație și pentru instituții, diferite lucrări de construcții și reparații, cu plata în rate. Un personal calificat efectuează instalații sanitare (interioare și exterioare), reparații electrice, prestațiuni în arta decorativă, deratizări și dezinfecții, curse cu taximetre în oraș și în alte localități.

Cei interesați se pot adresa întreprinderii, în str. Eroilor nr. 2 sau la telefon 1477 sau 1611.

Matca personalității

(Urmare din pag. 1)

samblul înregistrează aceasta ca pe o **defecțiune.** Cînd o piesă nu vrea să se supună mișcării generale, rămîne în afară și începe să ruginească. Dacă un om este dezintegrat din întreg, începe să trăiască drama izolării, a inutilității. **Ce cracă poate trăi ruptă de arborele în organismul căruia s-a născut ?** Experiența milenară a societății demonstrează că nimeni nu poate depinde numai de sine însuși. Dar modul în care sistemul social își exercită influența asupra individului **condiționează** într-o măsură covîrșitoare gradul de dezvoltare și maturizare a personalității lui, stimularea sau paralizarea resurselor sale interioare.

În capitalism, producătorul depinde de piață, de client, de dintii concurenței. Teama de faliment sau de somaj exercită o **presiune** statornică asupra personalității individului. El se simte tot timpul pîndit de necunoscut, de forte ascunse, invizibile viclene. Micul proprietar de pămînt, de pildă, face aparent, ce vrea. Dar întreaga lui viață este dominată de hazard, de un periculos joc cu norocul. Cu atît mai mult îl împiedică pe om să fie el însuși dependența de **altul.** Stăpînul poate tăia îndezirabilului subzistența materială printr-un singur gest. Cum poate supravețui personalitatea unui om încovoiat sub greutatea genunchiului de aur ? Omul-slugă are nevoie de ocrotire și o plătește prin **devotament față de stăpîn.**

În socialism omul nu mai depinde din punct de vedere **material de semenul său,** ci de **întreaga** colectivitate. Societatea limitează autoritatea unei persoane asupra alteia. Posibilitatea de a hotărî soarta cuiva este încadrată într-un sistem **restrictiv,** arbitrariul fiind îngrădit progresiv, pe măsura perfecționării democrației socialiste. Un subaltern nedreptățit de șeful său ierarhic poate uza nu numai de dreptul public la critică, ci și de posibilitatea de a se adresa organelor superioare — **de care ambii depind în aceeași măsură.** Societatea poate reglementa conflictele pentru că ea este **suverană.** Deținînd mijloacele de producție, are în mîini sursele de existență ale tuturor cetățenilor. Prin aceasta, devotamentul personal pe plan social a fost abolit, fiind înlocuit cu devotamentul însuși față de societate. Adică **față de sine însuși.** Opoziția superiorului ierarhic nu este o barieră de netrecut. Ideile pot fi promovate, în pofida unei autorități retrograde, dacă servesc colectivității. **Este una din principalele surse ale libertății omului în socialism.**

Dar aceasta nu înseamnă că o personalitate inferioară, așezată pe o scară ierarhică superioară, nu poate **imobiliza,** pentru un timp, o valoare capabilă să o eclipseze. Nu întotdeauna corectia societății actionează prompt și, pînă la apariția ei, omul cuprins de teamă pentru scaunul ce nu-l merită, apasă cu toată forța de care e în stare, pe capacul cazanului în clocot.

Uneori împotriva personalității se ridică **conjurația mediocrității.** Vocea ei agresivă are sonoritatea bizîitului de țînțar, dar un roi de asemenea insecte poate duce la exasperare ființa cea mai olimpiană. Așa se întîmplă, de pildă, cînd constiința valorii proprii este înțiuțată orgoliu, demnitatea — încăpățînare iar acuratețea personală — pedanterie ! Cînd o cămașă imaculată, cu un guler bine apretat, devine aristocratism, iar o batistă albă în buzunarul de la piept, extravaganță ! Cînd o frază spusă sau scrisă îngrijit este considerată sfidare emfatică, iar uzitarea formulelor de reverență, recrudescentă a trecutului !

Comertul distributiv, asazisul comert pe puncte, a lăsat, după cum stim, urme adînci în estetica vestimentară pentru o lungă perioadă de timp. Si astăzi încă, pe alocuri, un tînăr cu o haină mai scurtă sau mai lungă decît măsura „stas", este suspectat de influente ideologice burgheze. Oare aceasta nu afectează originalitatea personalității ? Si dacă la o asemenea optică adăugăm si comoditatea unor producători de confectii — pentru care orice cenzurare a fanteziei este salutară — apare clar pe ce se reazămă tendintele de simplificare a înfătisării oamenilor.

Integrarea socială reglementează, pînă la un punct, matca personalității. Dependinde însă de regimul social si, apoi, de oamenii însisi, ca acest lucru să fie cît mai tolerabil. Si mai ales, să nu se producă stîrbiri **subiective** ale personalității. Atîta timp cît nu dăunează societății, personalitatea face parte din categoria lucrurilor **intangibile.** Civilizatia este, printre altele, capacitatea de a **suporta** personalitatea semenilor nostri, acele multicolore buchete care dau aroma straniei grădini a umanității.

Un om este mai intempestiv. Trebuie aplatizat cu tot dinadinsul ? Altul mai minutios. Trebuie neapărat transformat într-un agitat ? Unul este tăcut, altul vorbăret, unul exuberant, altul reflexiv, unul sentimental, altul rece, unul dinamic, altul melancolic, unul văicăret, altul stoic. Nu poti aduce toate aceste diferente individuale la un numitor comun fără a mutila sufletul oamenilor. Si fără a transforma peisajul social într-un desert monoton. O societate alcătuită din oameni uniformi ar fi ca o lungă si plictisoasă piesă de teatru mută. Jucînd, ne-ar fi lehamite nu numai de parteneri, ci si de noi însine. Stînjenirea personalității frînează dezvoltarea intelectuală si, implicit, valoarea socială a individului. Cea păgubită este în ultimă instanță societatea : ea e puternică **numai** prin puterea membrilor ei, e superioară **numai** prin elevatia lor intelectuală si morală. Stagnarea dezvoltării spirituale a oamenilor s-ar solda, pînă la urmă, în mod fatal, **cu stagnarea societății însăsi.**

Conditia esentială a definirii si afirmării personalității este posibilitatea de **a se manifesta.** Lipsită de aceasta, se ofileste. Rămîne un vultur cu aripile tăiate, pus să trăiască într-o ogradă, după modul de viată al găinilor. Lupta cu rivalii nominali este un antrenament util pentru virtutile unei personalități. Dar nu cu indiferenta, cu suspiciunea difuză, cu **tendintele de nivelare.** Cu conceptia că tot ce depăseste înăltimea medie strică armonia. Cu teza exclusivistă, potrivit căreia omul, pentru a fi perfect, trebuie să fie anonim. Orice încercare de a folosi calapodul în viata socială reprezintă un atentat la drepturile naturale ale fiintei umane. Trăsătura distinctivă a personalității este tocmai puterea de **a depăsi** limitele normale.

Prin însăsi metabolismul său spiritual si intelectual, o personalitate complexă se cristalizează sinuos, nu o dată contradictoriu, în zig-zag, cu reveniri, autonegări si deziceri. Maturizarea trece si prin greseli, prin dibuiri. Dar nimeni nu se poate verifica dacă nu se **confruntă** cu opinia altora si cu opinia generală. Numai marele public poate opera selectia personalităților, le poate **consacra** sau **infirma.**

Factorul cel mai pernicios de frînare a personalității este **frica de greșeală.** Ea inhibă si timorează, introduce autosupravegherea obsesivă si autosuprimarea a tot ceea ce lese din comun. A cere cuiva să afirme numai ceea ce **se stie** la un moment dat, ceea ce este **consacrat** si **omologat** înseamnă a-i interzice pur si simplu efortul de cunoastere. În stiintă, în gîndire, în artă, eroarea trăieste în imediata **vecinătate** a adevărului. Ea joacă uneori chiar rolul purgatoriului : pentru a pătrunde în sanctuarul justetii, treci mai întîi prin nevrînd, prin flăcările greselii. Uneori, o idee considerată mult timp absurdă, e suficient să fie asezată mai bine, să-si etaleze o nouă fatetă, pentru a deveni adevărul cel mai strălucit. Viziunea apocaliptică asupra erorii de gîndire, considerarea ei **păcat capital,** taie însesi punțile spre adevăr. Cine poate sări dintr-o dată prăpăstiile care ne despart de desăvîrsire ? Cine poate înainta peste oceanul cunoasterii, pe sîrma subtire a simturilor si inteligentei proprii, fără a face **nici un** pas gresit ? Răceala fată de inedit, intoleranta la greseală, împing personalitatea spre **conformism.** Cine mai cutează să intre în laboratorul spiritual si să umple eprubetele, cînd la tainicul chin al executiei se mai poate adăuga supliciul **oprobriului** public ? Dramatizînd greseala pe frontul cunoasterii, auzim din ce în ce mai putine voci strigînd „evrika".

Personalitătile mari sînt **animatori** ai culturilor superioare. Civilizatia greacă antică abundă în personalități de prim rang. Renasterea a fost o uriasă eflorescentă a personalității salvate din bigotismul tiranic al Inchizitiei. Fiecare epocă revolutionară a adus pe tărmul societății un val urias de personalități ilustre. Revolutia franceză, miscarea de la 1848 au scos la iveală oameni de stat, politicieni si gînditori care domină istoria progresului.

Revolutia proletară, opera de edificare a socialismului trebuie să marcheze — în conceptia comunistilor — cea mai profundă **redesteptare** a geniului popular, a spiritualității nationale, epoca celor mai mari explozii ale personalității. Treapta superioară a civilizației omenesti — comunismul — nici nu poate fi atinsă dacă în fruntea acestei temerare ascensiuni nu se află cît mai multi titani. Sluiit de copii multiplicate ale unor exemplare **mediocre,** acest răscolitor ideal ar risca să rămînă o vorbă goală.

Efervescenta fiecărui colectiv, fiecărei institutii depinde, în mare măsură, de existenta în fruntea lor a unor personalități, a unor animatori. Animatorul este un dinam încărcat cu energie de gîndire si de actiune. Un generator de idei cu o mare forță de **contaminare.** El se sufocă în aerul stătut al rutinei. Si, ca si plantele, degajă oxigen, purificînd mereu atmosfera din juru-i. Desigur, viata în vecinătatea sa nu este usoară. Cei care vor să atipească îl ocolesc. El impune un ritm de viată, de muncă si de gîndire trepidant. Dar îi ajută pe ceilalti să **descopere** uimitoarele resurse ale timpului, miraculoasa lui capacitate de dilatare. Si posibilitatea **lungirii** vietii prin intensitate. El urăste pseudo-valorile. Le intuieste si le înlătură fără reticente. Răscoleste totul în jur, biciuie nervii amortiti, scoate din somnolentă personalități obligate prea mult timp să ia sedative.

În tezaurul poporului, oamenii acestia sînt **diamantele.** Cum să nu le căutăm, să nu le descoperim, să nu le scoatem din grămadă ? Să nu le slefuim cu grijă giuvaergiului ? Montate în diadema de pe fruntea natiunii, ele o fac să scînteieze mereu mai puternic. Pînă departe, în timp. Si pînă departe, în spatiu.

pagina economică

Să nu lăsăm să se piardă TRADIȚIA ALBINĂRITULUI

De la strămoșii noștri Daci printre multe alte moșteniri bune ne-a rămas și dragostea față de albinărit. Scrieri vechi atestă că secole de-a rîndul mierea și ceara din țările românești au constituit produse importante în comerțul cu alte țări. Din vremea domniei lui Mircea cel Bătrîn datează nenumărate acte din care reiese că stupăritul era o ocupație de bază a românilor. Călătorii străini pe meleagurile țării noastre, în scrierile lor, apreciază creșterea albinelor ca o importantă preocupare. În zilele noastre albinăritul își găsește tot mai mulți pasionați.

Avînd în vedere importanța creșterii albinelor, statul acordă un sprijin multilateral dezvoltării apiculturii : scutirea de impozit pentru veniturile realizate, indiferent de numărul de stupi, prețurile avantajoase la contractarea și achiziția produselor, reducerea cu 50 la sută a transportului familiilor de albine pentru stupăritul pastoral. Ca urmare a acestor măsuri, în ultimii ani numărul familiilor de albine a crescut. În același timp s-a dezvoltat și interesul stuparilor pentru a produce tot mai mult. An de an se extinde practica stupăritului pastoral, valorificîndu-se astfel tot mai multe resurse naturale care, altfel, s-ar pierde. Cu toate acestea numărul familiilor de albine, precum și producția de miere și ceară nu sînt la înălțimea posibilităților. Încă nu există o dirijare științifică a numărului de familii în raport cu nevoile polenizării diferitelor culturi. În combaterea dăunătorilor plantelor nu s-au găsit cele mai eficiente soluții care să nu dăuneze dezvoltării creșterii albinelor.

În zilele noastre specialiștii se ocupă de efectele pozitive ale produselor apicole asupra sănătății. Cei mai mulți au pornit de la constatarea unanimă că stuparii sînt oameni sănătoși și renumiți prin longevitate. Datorită multiplilor săi compuși, mierea este întrebuințată cu succes în medicină sub formă de pomadă în vindecarea plăgilor supurate, sub formă pură în afecțiuni gastro-intestinale și cardio-vasculare, în anemii. Polenul, în a cărui compoziție intră substanțe proteinice, diferiți acizi și vitamina B, este folosit în medicină în carențele proteinice, glucide și vitaminice. Veninul de albine are influență binefăcătoare asupra omului ; pe baza cercetărilor științifice din ultimele decenii, este folosit în medicină în scopul alinării în special a durerilor reumatice. Personal am fost tămăduit de reumatism numai și numai prin folosirea veninului de albine. Chiar și ceara produsă de albine ajută sănătății omului. Diferite produse cosmetice, în componența cărora se găsește ceara de albine, se recomandă împotriva ridurilor, pentru curățirea și hrănirea pielii. Folosirea produselor apicole, indiferent de vîrstă și preocupări, ne ajută în mod sigur la fortificarea organismului, la preîntîmpinarea și tratarea unui însemnat număr de boli, la combaterea îmbătrînirii premature.

Între plante și albine există o strînsă interdependență. Plantele asigură albinelor materia primă (nectarul, mana și polenul) pe care o transformă în miere și alte produse, iar albinele asigură polenizarea acestora, sporind producția de fructe, legume și semințe. Pentru a aprecia aportul albinei în polenizare, amintim că pentru a produce 100 grame miere, ea trebuie să treacă prin circa 2 milioane flori de salcîm, sau 4—5 milioane flori de sulfină. Albinele asigură 77 la sută din transportul de polen pe care-l realizează toate insectele. Valoarea producțiilor suplimentare de fructe, semințe și legume obținute în urma polenizării culturilor cu albinele depășește cu de 7—15 ori valoarea produselor directe (miere, ceară) ce se obțin din apicultură. Culturile de floarea-soarelui polenizate cu albine dau o producție cu 20—35 la sută mai mare față de aceleași culturi polenizate fără albine. Livezile de pomi dau o producție cu 50—60 la sută mai mare, iar culturile de trifoi cu 100—400 la sută mai mare. Reiese clar că rolul apiculturii este însemnat atît pentru produsele directe, cît mai ales pentru asigurarea unei producții superioare la culturile agricole. Iată deci cît de necesară e sporirea numărului de familii de albine.

Avantajele apiculturii din punct de vedere al eficienței economice sînt multiple : investiții mici în comparație cu alte ramuri pe unitatea de producție și de produs, un consum mic de materii și materiale, posibilitatea dezvoltării ca ramură în toate zonele și regiunile țării. De la un singur stup se pot obține 15—20 kg miere pe an, 0,500 kg ceară, polen, lăptișor de matcă. Cine poate crește albine ? Nu există limite ; țăranii cooperatori, salariați din diferite domenii de activitate, muncitori, învățători și alți intelectuali cu pasiune pot crește cu deplin succes familii de albine. Multe eforturi în această privință nu se cer.

Creșterea albinelor constituie o formă superioară de odihnă activă, de reconfortare după orele de muncă. Dacă am face un calcul al timpului solicitat de o familie de albine într-un an se poate spune că acesta nu depășește 24 de ore. Orîcărui salariat i se creează posibilitatea îngrijirii a cel puțin 10 familii de albine. Pentru cele, să zicem, 10 zile afectate celor 10 familii, recuperează pe puțin 150 kg miere anual, 3—4 kg ceară și alte produse.

Pentru a putea crește albine mai întîi trebuie să ne autoconvingem că ne sînt necesare și dragi. Unora le este frică de albină. Dar pentru apărarea feței avem mască de sită, iar eventualele înțepături pe corp nu fac decît bine. Durerea nu ține mai mult de cîteva minute, întocmai ca o injecție.

În 13 ani care au trecut de cînd mă ocup cu această îndeletnicire de la 3 familii puteam ajunge, pe baza materialului biologic, la peste 300 familii. Am în prezent 25 familii. Restul le-am vîndut cu o producție medie anuală de 20 kg miere. Mă pot ocupa de ele bine, fără să prejudiciez cu nimic activitatea mea didactică.

Țara noastră oferă condiții din cele mai bune pentru dezvoltarea în mai mare măsură a sectorului apicol. Multiplele și variatele bazine melifere, răspîndite de la mare pînă la munte pot oferi condiții și mai bune. Dezvoltarea pomiculturii și viticulturii, masivele plantații de specii forestiere melifere, culturile extinse de legume, floarea-soarelui și alte plante oferă tot atîtea resurse de dezvoltare a sectorului apicol. Flora, clima, precum și pasiunea oamenilor sînt suficiente condiții pentru a beneficia de o apicultură avansată.

Ion MANEA
învățător, crescător de albine, comuna Rîncăciov, raionul Pitești

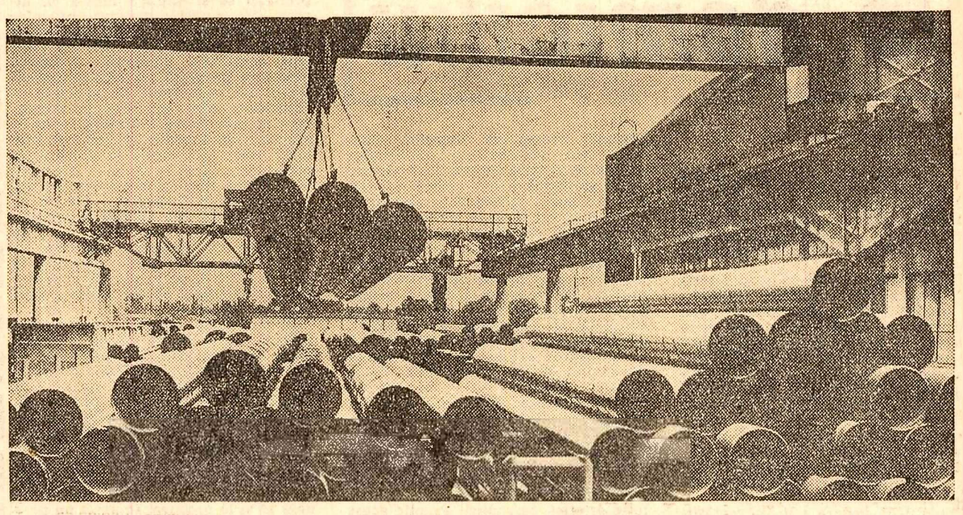

Depozit la Fabrica de țevi sudate din București

Va rezista „HERCULES" de la Tîrnăveni Direcției generale?

PRODUCȚIE SPORITĂ PRIN MODERNIZARE

La țesătoria de mătase „România Muncitoare" din Cluj se fac lucrări de modernizare și dezvoltare. Toate secțiile au fost reorganizate și reutilate. În locul războaielor de țesut bumbac, cu care se produceau pînă acum țesăturile de mătase, au fost primite utilaje moderne, construite special pentru țesături fine. Uzinele de utilaj textil „Unirea" din Cluj au livrat fabricii „România Muncitoare" peste 30 de războaie, urmînd ca numărul acestora să ajungă la 60. Aici vor mai fi montate cîteva urzitoare rapide, noi mașini de uscat și alte utilaje care vor spori capacitatea de producție a întreprinderii. Numai țesătoria 2 va produce în plus, datorită noilor înzestrări tehnice și îmbunătățiri tehnologice, peste 600 000 mp țesături de mătase anual. Noua secție de vopsitorie, dată de curînd în exploatare, va contribui, de asemenea, la sporirea capacității fabricii și la obținerea unor țesături de calitate superioară.

În cadrul acțiunii de organizare, pe baze științifice, a producției și a muncii, la Fabrica de țigle și cărămizi „Hercules" din Tîrnăveni s-au purtat discuții aprinse. Mobilul lor ? O decizie a Direcției generale a industriei ceramicei, materialelor de finisaj și izolante din cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor, de reducere treptată a sortimentului de țigle și schimbare a procesului tehnologic pentru fabricarea în continuare numai a cărămizilor. Decizia nu a dat naștere la discuții și aprecieri favorabile din partea specialiștilor care se ocupă de problemele legate de rentabilizarea și creșterea gradului de rentabilitate a producției. Marca acestei fabrici este cunoscută și apreciată atît în țară cît și peste hotare, în special la producția de țigle. Datorită comenzilor tot mai mari, a renumelui cîștigat în domeniul producerii țiglelor, aici s-au investit sume importante, destinate ridicării nivelului de mecanizare a procesului tehnologic, extinderii metodelor productive și avansate de prelucrare, modelare și uscare a țiglelor, s-au format cadre bine pregătite, capabile să realizeze produse de calitate în condițiile unei rentabilități înalte.

Considerăm că nu este nevoie să demonstrăm importanța rentabilității înalte în cheltuirea fondurilor materiale și bănești. Ea se circumscrie printre scopurile esențiale ale activității economice. Ne oprim însă mai mult la această chestiune în cazul fabricii amintite. După un studiu întocmit recent, cea mai mare rentabilitate se obține la fabricarea țiglelor trase. Caracteristicile argilelor existente permit producerea unor țigle calitativ superioare dată fiind rezistența medie la încovoieri și impermeabilitatea produsului. De pildă, în condițiile anului 1966, în care la „Hercules", din totalul producției, cărămizile și țiglele au avut o proporție de cîte 50 la sută s-a reușit să se obțină un beneficiu de 4 674 000 lei, cu o rentabilitate de 45,6 la sută. Nivelul eficienței economice, comparativ cu alte întreprinderi din sectorul amintit — specificat, de altfel, și în ziarul „Constructorul", numărul 907 din 27 mai a.c. — la „Hercules" este deosebit de ridicat. Bunăoară, unitățile „surori", cea de la Țindărei sau Sighișoara, mai moderne și cu o capacitate mai mare de producție, au realizat anul trecut nu beneficii, ci pierderi de 3 645 000 lei și, respectiv, 2 136 000 lei. Tot atît de concludentă este comparația rezultatelor obținute la indicatorul cheltuieli la 1 000 lei producție marfă, care la fabrica din Tîrnăveni a fost de 682,84 lei, iar la Sighișoara de 1 107,55 lei și la Țindărei de 1167,16 lei.

Firește, mai pot fi prezentate și alte date comparative. Credem însă că ele sînt suficiente pentru a demonstra superficialitatea deciziei direcției generale respective din Ministerul Industriei Construcțiilor. Decizia este contrară acțiunii actuale de rentabilizare a activității întreprinderilor, prin organizarea superioară a producției și a muncii. Ce temei au funcționarii care au luat o asemenea decizie incalificabilă, avînd drept scop „nivelarea" rentabilității, ale cărei consecințe înseamnă de fapt încurajarea risipei ? De neînțeles este că la Tîrnăveni s-a sistat producția de țigle — aici prețul de cost este de 356 lei la 1 000 bucăți — în timp ce ea continuă la „Reconstrucția"-Feldioara, care realizează la 1 000 bucăți 433,33 lei, sau la fabrica „Arieșul"-Turda, unde costurile se ridică la 511,5 lei la 1000 țigle. Față de această situație, orice argument sau justificare nu pot fi luate în considerare. În schimb, se dezvăluie optica deformată asupra eficienței economice : reducerea planului de producție la un sortiment și la o întreprindere care a atins gradul cel mai înalt de rentabilitate. Și aceasta, în condițiile în care țiglele sînt foarte solicitate de fondul pieței, mai ales în mediul rural.

„Rocada" aceasta e cu atît mai nejustificată cu cît ea are termen de valabilitate... un an. În același timp, ea a adus prejudicii evidente economiei — nu numai prin lipsa țiglelor — dar și datorită unor cheltuieli inutile în vederea „reorganizării" producției. Pentru transformarea utilajelor în scopul reducerii procentului de țigle în trimestrul II al anului curent s-a irosit suma de peste 180 000 lei. Potrivit prevederilor, în trimestrul I al anului viitor se va trece din nou la „reorganizarea" producției, revenindu-se la procentul inițial de țigle din totalul producției — adică 50 la sută. Aceste transformări vor costa alte 350 000 lei. În plus revenirea la procentul inițial — după „rocadă" — a creat o oarecare nesiguranță în activitatea organizatorică a fabricii, necesitînd elaborarea de studii contradictorii și împiedicînd pe cel puțin un an folosirea eficientă a mecanizărilor specializate, a perfecționărilor realizate în organizarea locurilor de muncă. Fapt este că datorită acestor măsuri neinspirate, rentabilitatea fabricii „Hercules" a scăzut la 15 la sută, ceea ce echivalează cu o reducere a beneficiului cu circa 3 milioane lei anual.

Nu știm ce considerente au stat la baza acestei decizii arbitrare. Ca economiști susținem însă că ea este un prost exemplu de înțelegere a eficienței economice. Credem că se impune reanalizarea situației create la „Hercules", prin prisma necesității de a recupera daunele provocate de la cei implicați în luarea acestor decizii, după părerea noastră, inadmisibile.

Ioan OȚELEA
Ioan BĂLAȘ
economiști

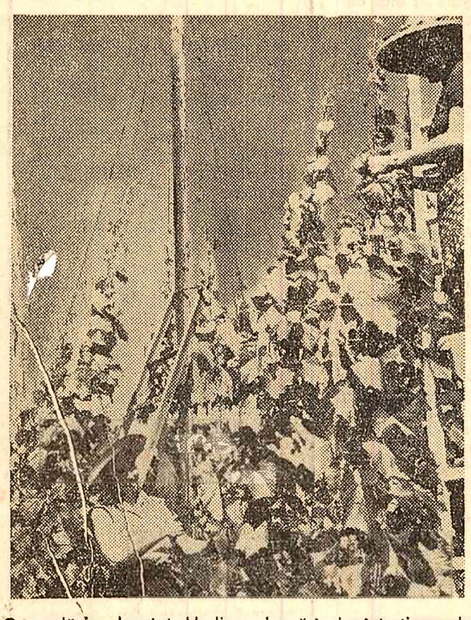

Gospodăria de stat Mediaș : Lucrări de întreținere la vița de vie portaltoi

În regiunea Ploiești

Două noi fabrici în construcție

Zilele acestea, în regiunea Ploiești s-au deschis două noi șantiere industriale : la Mizil se construiește o fabrică de tapițerie, iar la Ploiești — o fabrică de produse lactate.

Noua unitate industrială de la Mizil, proiectată de Institutul de studii și proiectări forestiere, va produce saltele detașabile, miezuri elastice, covoare împîslite și alte materiale necesare sectorului de tapițerie. Aici, cea mai mare parte din procesele tehnologice vor fi automatizate și mecanizate. muncitorii, tehnicienii și inginerii având de rezolvat doar probleme de elaborarea, dirijarea și controlul producției de serie. Constructorii de la întreprinderea 103 Ploiești s-au angajat să scurteze termenul de execuție a acestei lucrări cu cel puțin două luni de zile.

Din documentația existentă la sucursala Ploiești a Băncii de Investiții rezultă că, în perspectivă, se preconizează amplasarea în apropierea fabricii de tapițerie, care reprezintă începutul industrializării acestui oraș a unei fabrici de mobilă și a altor unități industriale.

Același constructor a deschis și cel de-al doilea șantier în sud-vestul orașului Ploiești, unde va ridica prima fabrică de prelucrare a laptelui din regiune. Această unitate va prelucra zilnic pînă la 120 000 litri lapte. Ea va avea hale de prelucrare utilate cu instalații moderne, produse în țara noastră, o centrală frigorifică cu trei circuite, rampă de descărcare și încărcare, un pavilion administrativ și alte dependințe. De asemenea unitatea va fi prevăzută cu mijloace auto speciale pentru transportul laptelui și derivatelor lui. Prin construcția acestei fabrici, care va intra în producție în anul 1969, se rezolvă și în regiunea Ploiești problema prelucrării cantităților din ce în ce mai mari de lapte furnizate de cooperativele agricole de producție și gospodăriile de stat.

Constantin CĂPRARU
corespondentul „Scînteii"

Expresii ale concepției bugetivore

(Urmare din pag. I)

țevi din Roman a procurat din import, în anul 1960, un calibror la rece constînd dintr-o întreagă linie tehnologică cu o valoare de peste 13 milioane de lei ; de la data achiziționării și montării și pînă în prezent, această instalație a stat nefolosită, dovedindu-se că nu este necesară. Ca și în alte cazuri, utilajul a fost trecut „în conservare", adică scutit de plata amortizării, astfel că nimeni nu a suportat măcar în parte consecințele financiare ale ușurinței cu care au fost risipite fondurile statului ; singurul păgubaș a rămas bugetul care, vreme îndelungată, nu a putut să recupereze mijloacele cheltuite. **Noul sistem experimental de amortizare a fondurilor fixe obligă întreprinderile să plătească amortismente pentru toate fondurile fixe de care dispun, indiferent dacă sînt sau nu folosite efectiv.**

Însemnate fonduri din bugetul statului se irosesc — ori sînt imobilizate mult timp — și prin **comandarea fără suficient discernămînt a unor utilaje și instalații tehnologice,** a căror inutilitate sau inoportunitate devine evidentă încă de la primirea lor în întreprinderi, astfel încît montajul lor nu se mai face, ori se amînă pînă la stabilirea altor soluții sau amplasamente. În anul 1963, Combinatul carbonifer din Valea Jiului a achiziționat trei mașini de extracție multicablu, în valoare de aproape 20 milioane de lei, care stau și acum nefolosite, urmînd să fie montate la alte unități decît cele prevăzute inițial abia în anii 1969 (două mașini) și 1968 (o mașină). Cred că nu este necesar să mai demonstrăm ce pagube generează asemenea practici dăunătoare.

Este de-a dreptul surprinzătoare ușurința cu care unele cadre de conducere din întreprinderi sau din direcțiile generale stabilesc investițiile ce urmează să fie realizate în cadrul sumelor globale alocate. Conducerea Fabricii de confecții din Iași, la o sarcină de creștere cu 9,6 la sută a producției pe anul 1967, a cerut finanțarea achiziționării a 50 de mașini de cusut, ceea ce ar fi reprezentat o creștere de 30 la sută a capacității de producție instalată. Nu mai vorbim că unitatea nu avea asigurat nici spațiul necesar amplasării acestor mașini. Ne întrebăm : unde este spiritul de bun gospodar care trebuie să caracterizeze pe fiecare conducător de întreprindere ? În paranteză fie spus, este foarte probabil că dacă i s-ar fi admis achiziționarea mașinilor, conducerea fabricii ar fi solicitat imediat și fonduri pentru lărgirea corespunzătoare a spațiului productiv, reducînd și mai mult din rezultatele precare ale investiției.

Sau un alt caz. Întreprinderea de transport țiței prin conducte Ploiești a solicitat Băncii de Investiții să finanțeze executarea unor lucrări în valoare de 5,6 milioane de lei, cuprinzînd înlocuirea unor conducte pentru transportul gazolinei și rectificarea traseelor, în bazinul „Muntenia", în scopul de a se elimina pierderile de gazolină. O verificare a necesității și oportunității acestei lucrări de către organele băncii a dus la concluzia, însușită de altfel și de Ministerul Petrolului, că scopul propus putea fi realizat cu cheltuieli de investiții în valoare sub un milion de lei, executîndu-se numai o parte din lucrările prevăzute inițial. S-a evitat astfel o cheltuială de prisos de 4,6 milioane de lei și, în plus, s-au economisit peste 300 tone de metal.

Cazul acesta, în care este evidentă și greșeala proiectantului (Institutul de proiectări pentru foraj-extracție din Ploiești), demonstrează, în același timp, **spiritul scăzut de răspundere cu care o serie de beneficiari de investiții verifică și acceptă documentațiile tehnico-economice.** Spunem aceasta, pentru că numai în primele trei luni ale anului 1967, în urma unor verificări prin sondaj, s-au efectuat de organele de control ale Băncii de Investiții reduceri de aproape 170 de milioane de lei la devizele lucrărilor de construcții-montaj.

Eficiența economică a fondurilor de investiții este grevată de asemenea de **neatingerea într-o perioadă îndelungată, la unele capacități noi de producție, a nivelului indicatorilor tehnico-economici proiectați, pe baza cărora s-a aprobat executarea investiției.** O atare situație este cel mai adesea rezultatul negativ al manifestărilor de ușurință cu care s-au ales soluțiile tehnice și tehnologice, s-au recepționat, montat și probat utilajele, cu care s-au pregătit, încă din perioada de execuție, condițiile de exploatare. Peste 86 de milioane de lei s-au investit la construcția instalației de negru de fum tambur de la uzina chimică „Carbosin" din Copșa Mică. Dată în funcțiune în a doua jumătate a anului 1963, instalația a realizat la finele trimestrului I 1967 doar 23 la sută din producția prevăzută în proiect și cu un preț de cost cu 170 la sută mai mare, datorită în primul rînd unui greșit procedeu tehnologic ales de către proiectant. La secția de țevi sudate de la Uzina metalurgică din Iași, pentru a cărei construcție statul a cheltuit fonduri importante, nerealizarea producției proiectate și depășirea prețului de cost prevăzut se datoresc altor cauze — și anume, lipsei de previziune în ce privește posibilitățile de desfacere integrală a producției, deficiențelor în aprovizionarea cu semifabricate și schimbării sortimentelor după intrarea în funcțiune.

Cum se explică astfel de situații ca cele amintite mai sus, ce factori favorizează apariția lor ? **Explicația trebuie găsită, după părerea mea, nu numai în manifestarea în sine a gravei lipse de răspundere în folosirea unor fonduri de investiții puse la dispoziție de stat, ci și în mentalitatea dăunătoare a anumitor cadre din economie care socotesc bugetul un sac fără fund, care, chipurile, poate să suporte orice.** S-a înrădăcinat de mult timp atît la proiectanți și constructori, cît și la unii beneficiari de investiții și la organele lor tutelare practica invocării celor mai „temeinice" argumentări în susținerea lipsei oricărei urme de vină pentru prejudiciile aduse societății ca urmare a irosirii fondurilor de investiții. În contextul acestei practici, se ajunge ca factorii enumerați să considere că ar fi nu numai normal, dar și perfect logic, ca din moment ce fiecare din ei și toți laolaltă au convingerea deplinei nevinovății, pagubele să nu fie imputate nimănui, ci să rămînă în seama bugetului statului. Stranie, dar și periculoasă logică !

Se pune în mod firesc întrebarea : oare faptul că fondurile de investiții sînt puse la dispoziție în mod nerambursabil justifică mentalitatea unor titulari sau beneficiari de investiții că pot face ce vor cu acești bani ? Hotărît lucru, nu ! Tocmai de aceea, asemenea mentalități și concepții greșite nu mai trebuie să fie tolerate sub nici un motiv. **Toți cei cărora li se încredințează fonduri din bugetul statului, pentru a realiza lucrări de investiții, trebuie să înțelcagă că prin aceasta ei primesc un mandat ce implică serioase răspunderi materiale și morale.**

Îndeosebi organelor de control din unitățile amintite, ca și organelor de control ale Băncii de Investiții le revine obligația să imprime un înalt simț de răspundere în acest domeniu, adoptînd o poziție mai fermă față de orice manifestare de ușurință sau de incompetență, stăruind ca pagubele să fie suportate de cei vinovați.

La Craiova

120 TONE ACID NICOTINIC PE AN

În incinta Combinatului chimic de la Craiova a început construcția fabricii de acid nicotinic. Noua unitate este prevăzută a intra în funcțiune la sfîrșitul anului viitor cu o capacitate anuală de 120 tone. Fabrica va folosi ca materie primă produse ale actualelor unități ale combinatului, printre care amoniacul, acidul azotic și paraacetaldehida. Acidul nicotinic va fi folosit în sectorul zootehnic pentru îngrășarea animalelor și în industria farmaceutică.

(Agerpres)

Cultura la domiciliu

(Urmare din pag. I)

sau ale scriitorilor preferați, asupra cărora revenim oricînd cu plăcere.

Numeroși participanți la anchetă au ținut să sublinieze faptul că biblioteca trebuie să însemne pentru cel ce o posedă un veritabil instrument de lucru.

De o bună primire în rîndul cititorilor se bucură colecțiile „Biblioteca pentru toți", „Meridiane" etc. Editurile ar trebui să aibă permanent în vedere acest fapt. Practic însă ce se întîmplă ? Un bibliograf pasionat, profesorul **Ion Floricică**, ne spunea : „Nu înțeleg de ce editurile nu exploatează suficient puterea de atracție a colecțiilor sau, uneori chiar abandonează cu atîta ușurință ținuta grafică odată lansată. Nu pledez pentru o uniformizare a tuturor lucrărilor care ies de sub tipar, dar susțin utilitatea consecvenței grafice".

Punctul de vedere este îndreptățit, dar supralicitat se poate transforma într-un fenomen dăunător. Și se pare că uneori această tendință prezintă simptome de proliferare. Iată cum ne caracterizează plastic o anumită categorie de cumpărători responsabilul Librăriei Academiei : „Amatori de copertă și nu de volum, precum cunoscutul tip din „Caracterele" lui La Bruyère. Pentru aceștia, literatura, ca o componentă a culturii domestice, este o noțiune de paradă, goală de conținut".

ESTETICA IMAGINII

O condiție esențială pentru a crea în fiecare casă o atmosferă propice elevației spirituale o constituie asigurarea unui cadru corespunzător. Nu este vorba în acest caz de niște intervenții arhitectonice costisitoare, ci de decorarea interiorului cu opere de artă la îndemîna oricui. De la început, trebuie apreciat că Uniunea artiștilor plastici, în urma numeroaselor semnale critice publicate în presă, a luat în ultima vreme o serie de măsuri organizatorice, ale căror rezultate n-au întîrziat să se vadă. Recent renovat, magazinul bucureștean al Fondului Plastic din str. Onești poate fi socotit o unitate etalon a bunului gust. Amatorul de pictură poate găsi aici cu adevărat cele mai reușite lucrări plastice existente, precum și o îndrumare de specialitate competentă. La Iași, galeriile Fondului Plastic au desfăcut în acest an tablouri și cu plata în rate. Pentru popularizare, se organizează expoziții volante în întreprinderi și unități agricole socialiste de cele mai multe ori cu lucrări executate de artiști la fața locului. Dar, după cum preciza pictorul **Petre Hîrtopeanu**, interesul publicului este încă slab. Și în Capitală, la începutul acestei veri s-au organizat mai multe expoziții de tablouri cu vînzare. Unele s-au bucurat de succes (în cadrul expoziției „Flori și peisaje" vînzările s-au ridicat la 76 000 lei), altele însă („Salonul pictorilor bucureșteni") au trecut aproape neobservate de cumpărători. Contradicția este evidentă, iar întrebarea „se cumpără totuși tablouri" ? apare de aceea legitimă. Răspunsul va fi lesne de dat în momentul în care se vor cunoaște și actualele direcții ale gustului public. Citeva din aceste preferințe le-am identificat cu prilejul discuțiilor noastre :

— Marea majoritate a lucrărilor ce mi se oferă în expoziții sînt de dimensiuni mari. Mai poate fi vorba de o estetică a locuinței atunci cînd tabloul acoperă un sfert din perete ? Și, înafară de aceasta, diversitatea lor tematică, precum și a procedeelor artistice folosite sînt încă insuficiente față de multitudinea de gusturi și preferințe a publicului larg. **(dr. Daniel Dumitriu).**

— Ne place să avem în casă peisaje, naturi moarte, flori. Pe acestea le și cumpărăm. Numai că le găsim extrem de rar, magazinele de specialitate fiind aglomerate cu lucrări abstracte, greu inteligibile care se vînd mult mai greu. (Remarca este comună unor cumpărători din Iași și București).

În iarnă, expoziția de felicitări de la sala Fondului Plastic a fost efectiv luată cu asalt. În schimb, acum, luna xilogravurii și a gravurii în metal n-a atras prea mulți cumpărători deoarece acest gen de lucrări este aproape necunoscut publicului larg. Cînd gustul pentru ele se va forma (și asta nu se poate realiza de la prima expoziție) și aici vînzarea va crește **(prof. Emilia Covaci).**

În citeva apartamente vizitate (îndeosebi în locuințele din noile blocuri) am întîlnit pe pereți, frumos înrămate o serie de reproduceri după cele mai valoroase picturi existente în muzeele din România. Îndeosebi în mediul rural, dar și în marile centre urbane, datorită prețului accesibil, ele reprezintă adesea primul contact al noi și noi iubitori de frumos cu meșterii picturii românești și universale, primul pas spre înțelegerea lucrărilor plastice. De reproducerile de artă, ziarul nostru s-a mai ocupat într-un articol mai vechi, dar deși a trecut mai bine de un an lucrurile au rămas neschimbate. Calitatea unora dintre ele lasă și acum mult de dorit, diferențele față de original fiind evidente. („Scăldătoarele" lui Renoir, de exemplu). Editura „Meridiane" și Întreprinderea Poligrafică 4, deși au dobîndit o experiență destul de bogată în această direcție, manifestă încă o timiditate nejustificată față de înnoirea, împrospătarea acestei modalități de răspîndire a artei (ne referim la formatul reproducerilor, la calitatea și felul hîrtiei întrebuințate, la realizarea nuanțelor cromatice cele mai autentice). În plus, sortimentul de reproduceri care se găsește în prezent în magazine este cu totul insuficient. Astfel, în Capitală, la Librăria Noastră — Reproduceri de artă (deci, la magazinul de specialitate) se găseau doar jumătate din numărul tablourilor specificate în nomenclatorul de sortimente. Abia după îndelungi căutări am găsit la celelalte unități Librăria noastră cîtiva „Grigorescu". Scuza „nu avem pentru că se cumpără extrem de mult" ar trebui să constituie ea însăși busola organelor comerciale.

DISCOTECA MELOMANULUI

Există melomani pasionați care nu scapă concertul săptămînal al Filarmonicii sau al Orchestrei Radioteleviziunii, premierele teatrelor muzicale sau spectacolele cîntăreților străini de muzică ușoară. Dar o eventuală statistică a amatorilor de muzică nu poate ignora și o altă mare categorie : cei care, la domiciliu, prin intermediul discurilor, imprimărilor pe benzi de magnetofon, al emisiunilor radiofonice sau de televiziune iau contact cu marile capodopere ale muzicii. Și în acest domeniu magazinele înregistrează o creștere substanțială și constantă a cererilor. „Publicul a intuit că funcția muzicii, ca a tuturor artelor, nu este numai delectarea ci și înnobilarea, umanizarea vieții — este de părere **George Sbîrcea**. Dar spre a putea pricepe și gusta această artă e necesar efortul sistematic în scopul dezvoltării capacității de a alege din bogăția de autori și opere, de stiluri și genuri cea care corespunde mai bine sensibilității și gradului de evoluție estetică personală. Practic acest lucru e posibil deoarece accesibilitatea bunurilor culturii e nelimitată. Între pereții căminului se poate iniția și împlini cu bune rezultate procesul de educație artistică, chiar fără îndrumarea cuiva, atunci cînd există baza minimă însușită în școala de cultură generală".

În magazinele de specialitate un mare număr de discuri stau la dispoziția cumpărătorilor. Cu toate acestea, amatorii de muzică ne-au sesizat greutăți pe care încă le întîmpină, în dorința de a-și procura cele mai valoroase lucrări imprimate. În prezent, toate magazinele de specialitate sînt aprovizionate lent și neritmic cu discuri. De multe ori casele de discuri din străinătate trimit lucrări de un scăzut interes artistic în interpretări nesemnificative. Ele sînt acceptate deși se știe că nu se vor bucura de interes deoarece atît melomanul consacrat, cît și cel care abia își întocmește o discotecă vor dori lucrări reprezentative.

După cum apreciază prof. univ. dr. **G. C. Nicolescu**, o altă piedică în calea celui care dorește să-și desăvîrșească cultura muzicală o constituie lipsa de varietate a lucrărilor înregistrate. „Nu putem pretinde tuturor iubitorilor de muzică, indiferent de pregătirea lor, să guste de la început admirabila muzică a lui Bach. Și în acest domeniu, procesul de instruire e treptat. Lucrul acesta nu este însă posibil deoarece discurile noastre sînt editate după niște criterii arbitrare, ignorînd principii pedagogice elementare. Așa probabil se și explică faptul că lucrări „istorice" ale genului (mă refer la înregistrări cu soliști, dirijori și orchestre vestite) apar atît de rar". Nici cantitatea lucrărilor muzicale existente pe piață nu este satisfăcătoare. La magazinul de specialitate „Muzica", aflat sub directa conducere și îndrumare a Uniunii compozitorilor, sortimentul de discuri este mult mai sărac decît la obișnuitele magazine „Sport — Foto — Muzică", din pricina aprovizionării defectuoase a Ministerului Comerțului. De un an de zile lipsesc din rafturi Simfoniile a II-a și a IX-a de Beethoven ; de asemenea nu se găsesc valsurile lui Chopin sau înregistrările memorabile ale lui Dinu Lipatti, ale cărui interpretări ar trebui să fie integral prezente în magazine.

În provincie situația este și mai dificilă. Iată ce ne relata **Florența Borș**, șefa magazinului specializat de Foto-sport-muzică din Iași : „Comenzile pentru muzica cultă nu ne sînt satisfăcute în întregime pentru că, pe de o parte înregistrările sînt insuficiente, iar pe de altă parte bucățile respective se pun în vînzare mai întîi în Capitală și abia peste două-trei luni ajung la noi, adică atunci cînd cei interesați au căutat deja să și le procure. În acest an ne-a sosit un singur set de muzică simfonică stereo, ceea ce este insuficient".

Din magazinele ieșene lipsesc de asemenea benzile de magnetofon (în cel vizitat, într-un an și jumătate sosiseră numai 200 de benzi) precum și dozele pentru pikupuri.

Electrecord editează periodic buletinul „Discuri noi". Publicația este utilă pentru informarea publicului. Numai că ultimul număr apărut este cel pe... ianuarie-februarie. În acest fel, în muzică mai mult decît oriunde, intențiile iubitorilor de artă de a se înconjura în viața lor cotidiană cu cele mai izbutite realizări artistice ale geniului uman se ciocnesc uneori de impenetrabilitatea instituțiilor de specialitate.

★

Cultura „domestică" rămîne în momentul de față una din componentele de bază ale preocupărilor extraprofesionale ale oamenilor. Ea trebuie sprijinită și îndrumată necontenit căci reprezintă, prin sistemul eficace al autoinstruirii, o fereastră deschisă spre viitor.

tv

9,00 — Ora exactă ; Cum va fi vremea. 9,02 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar : Cabana albastră. **9,40 — Filmul serial „Meteor XL-5". 10,05 — Poșta copiilor. 10,30 — Emisiunea pentru sate. 12,00 — Închiderea emisiunii de dimineață. 17,00 — Magazin 111. 18,00 — Telejurnalul de seară. 18,15 — Selecțiuni din opereta „Bal la Savoy"** de Paul Abraham. Interpretează soliștii, corul și orchestra Teatrului muzical din Constanța. **20,15 — Documente de piatră.** Pontus Euxinus. **20,35 — Film artistic :** Maigret și afacerea Saint-Fiacre. **22,20 — Interludiu pe litoral.** Zece minute de muzică ușoară românească la Mamaia. **22,30 — Telejurnalul de noapte. 22,45 — Telesport.**

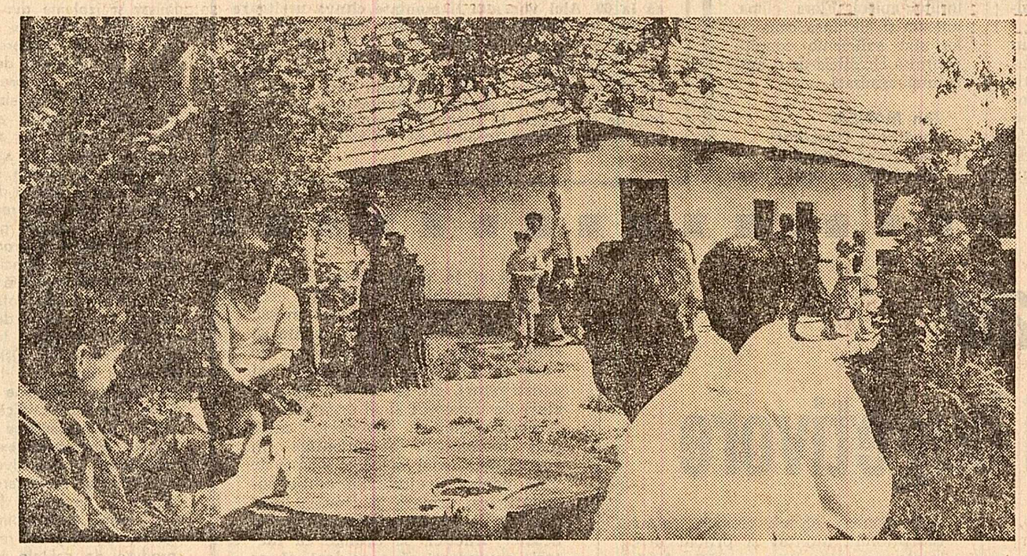

În vizită la muzeul memorial Ion Creangă din Humulești — Foto : **Gh. Vințilă**

cinema

● **COMISARUL X** — cinemascop : REPUBLICA (completare **Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din industria chimică**) — 9,15 ; 11,30 ; 14 ; 17 ; 19,15 ; 21,30, FEROVIAR — 10 ; 12,15 ; 14,30 ; 16,45 ; 19 ; 21,15, EXCELSIOR — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,30 ; 18 ; 20,15, BUCUREȘTI (completare **Dacă treci podul Ponoarelor**) — 9 ; 11,15 ; 13.30 ; 16,45 ; 19 ; 21,15, MODERN — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,30 ; 19 ; 21,15, ARENELE LIBERTĂȚII (la ambele completarea **Orizont științific nr. 5**) — 20,30.

● **MARELE RESTAURANT** — cinemascop : LUCEAFĂRUL — 8,30 ; 10,30 ; 12,30 ; 14,15 ; 17 ; 19,15 ; 21,30, STADIONUL DINAMO — 20,15, FESTIVAL — 8,45 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21 ; la grădină (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Brașov**) — 20,45.

● **PERETELE VRĂJITOARELOR :** SALA PALATULUI (seria de bilete 2066 — orele 19,30), CAPITOL (completare **Dacă treci podul Ponoarelor**) — 9,15 ; 11,30 ; 13,45 ; 16,15 ; 18,45 ; 21, la grădină — 20,15.

● **ZODIA FECIOAREI** — cinemascop : GRĂDINA DOINA — 20,30, GRĂDINA EXPOZIȚIA (completare **Tensiune înaltă la Bechet**) — 20,30.

● **CHEMAȚI-L PE MARTIN :** VICTORIA (completare **Meșterii pămîntului**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45.

● **FANFAN LA TULIPE :** LUMINA — 9,30 ; 11,45 ; 13,45 ; 16 ; 18,30 ; 20,45.

● **ROBII :** UNION — 15,30 ; 18 ; 20,30. MOȘILOR — 15,30 ; 18 ; la grădină — 20,30.

● **ZORBA GRECUL :** ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 9,30 ; 12,15 ; 15 ; 17,45 ; 20,30.

● **PRINTRE VULTURI** — cinemascop : DACIA (completare **Gustav pesimistul**) — 8—21 în continuare.

● **MAIORUL ȘI MOARTEA** — cinemascop : BUZEȘTI (completare **Uneltele gîndirii**) — 15,30 ; 18 ; la grădină — 20,30.

● **PENTRU UN PUMN DE DOLARI** — cinemascop : MIORIȚA (completare **Tradiții**) — 10 ; 15,30 ; 18 ; 20,30, GRĂDINA VITAN (completare **În tainițele muzeului**) — 20,30, FERENTARI — 10 ; 15,30 ; 18.

● **PESCARUL DIN LOUISIANA :** GRIVIȚA (completare **Gustav șahistul**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45, MELODIA — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,15 ; 18,30 ; 20,45.

● **COMPARTIMENTUL UCIGAȘILOR** — cinemascop : BUCEGI (completare **Escapada**) — 9 ; 11,15 ; 16 ; 18,15 ; 20,45, la grădină — 20,15, AURORA (completare **Omagiu teatrului românesc la 150 de ani de la primul spectacol în limba română**) — 8 ; 10,30 ; 13 ; 15,30 ; 18 ; la grădină — 20,30, ARTA — (completare **Dacă treci podul Ponoarelor**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18,15 ; 20,45 ; la grădină — 20,15, FLAMURA (completare **Orizont științific nr. 5**) — 9 ; 11,30 ; 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **ȘAPTE BĂIEȚI ȘI O ȘTRENGĂRIȚĂ** — cinemascop : TOMIS — 9,15 ; 11,30 ; 14 ; 16,30 ; 19 ; la grădină — 20,30, FLOREASCA (completare **Omagiu teatrului românesc la 150 de ani de la primul spectacol în limba română**) — 9 ; 11,30 ; 15 ; 18 ; 20,45.

● **CRĂCIUN ÎNSÎNGERAT :** FLACĂRA (completare **Meșterii pămîntului**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **ANGELICA ȘI REGELE** — cinemascop : POPULAR — 10,30 ; 15,30 ; 18 ; 20,30, COLENTINA (completare **Școala mamei**) — 15 ; 18.

● **IERBURI AMARE :** VOLGA (completare **Pectina**) — 9 ; 11 ; 13 ; 16,15 ; 18,30 ; 20,45.

● **DOCTOR PRĂTORIUS** — cinemascop : RAHOVA (completare **Judecata lui Paris**) — 10,30 ; 15,30 ; 18 ; la grădină — 20,30.

● **CĂLĂREȚUL DEASUPRA ORAȘULUI :** LIRA (completare **Fuga Dușcăi**) — 15,30.

● **LADY MACBETH DIN SIBERIA** — cinemascop : DRUMUL SĂRII (completare **Pectina**) — 11 ; 15,30 ; 17,45 ; 20.

● **LA VÎRSTA DRAGOSTEI :** GRĂDINA COLENTINA — 20,30.

● **ASTA-I TOT CE S-A ÎNTÎMPLAT :** LIRA — 18 ; la grădină — 20,30.

● **HIPERBOLOIDUL INGINERULUI GARIN** — cinemascop : VIITORUL (completare **Cristale fără taine**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **SPIONUL** — cinemascop : COSMOS (completare **Fuga Dușcăi**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **MOARTEA VINE PE PLOAIE :** FERENTARI (completare **Gimnastul**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

teatre

● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (grădina Boema) : **SPECTACOL DE VARIETĂȚI** — 20, (teatrul de vară 23 August) : **SCANDAL LA BOEMA** — 20.

SURSE ALE ERMETISMULUI

Poezia e transfigurare, interpretare, descoperire, deslușind raporturi inedite, tulburătoare, între lucruri, între fenomene, între om și univers, e proiecția eului nostru asupra lumii înconjurătoare și ecoul în noi al mișcătoarelor, tăinuitelor și nebănuitelor relații existente în macro și microcosm, e sugestie și expresie figurată, stare de grație, de reverie, de abstragere, dar și de trăire intensă, explozivă, totală, șoaptă și tunet, punct de incidență între eul nostru și marile adevăruri fundamentale, etc., etc. Cîte epoci, atîtea definiții (firește, aproximative, metaforice și unilaterale) și cîte sensibilități, atîtea moduri de a-i înțelege esența, rostul, specificul. Cert e că diversitatea de opinii, în ciuda caracterului lor îndeobște exclusivist și adesea polemic (fiecare autor tinzînd să absolutizeze propria formulă) dă ideii de poezie o complexitate din ce în ce mai evidentă, pe măsură ce istoria consemnează, alături de experiențele mai vechi sau mai recente, altele, iconoclaste ori iconodule, izvorîte din nevoia de primenire, de adaptare a artei la exigențele și nivelul de înțelegere ale omului contemporan. Și, mai ales, pe măsură ce cutare experiență, întîmpinată cu ostilitate de naturile conservatoare, își dovedește totuși viabilitatea, deschizînd căi noi dezvoltării artei, adăugînd astfel posibilităților recunoscute ca atare, altele noi, nu mai puțin autorizate. Din antichitate pînă astăzi, poezia a trăit un proces de continuă transformare (accelerat și accentuat în ultima sută de ani), evoluînd în direcții neașteptate, anexîndu-și spații noi de investigație, și mijloace noi de expresie, încît tabloul ei istoric înregistrează apariția, etapă cu etapă, a unor tendințe, forme, modalități, unghiuri de percepție ce lărgesc treptat orizonturile și adîncesc corespunzător perspectivele. Într-o asemenea situație, a nu accepta decît un număr restrîns de moduri echivalează cu a ignora, în fond, însăși dialectica fenomenului poetic.

Ceea ce nu înseamnă, desigur, că orice experiență e aprioric creatoare, că orice tendință indică o necesitate, că orice abatere de la drumul tradițional reprezintă un gest ce merită a fi încurajat, aplaudat. Istoria literaturilor nu se ocupă doar de căutările îndrăznețe, interesante, fructuoase ; ea e și un cimitir al eșecurilor neeroice, al zbaterilor inutile, sterile, îngropate definitiv sub lespedea timpului neiertător. Nu e de prisos a reaminti că acestea din urmă au ca semn distinctiv intenția de a scoate poezia din raza oricărei semnificații, distrugîndu-i structura, respectiv structurile posibile, aruncînd-o în zonele non-sensului, prin disoluția conceptului însuși, făcînd textele inaccesibile, din cauza absenței oricărui sens interior, receptionabil, a golirii versului de orice conținut. Eroarea celor ce vor să împingă poezia pe atari cărări, în nădejdea iluzorie că vor transmite emoții pure, detașate de idei, de mesaj, de atitudine, de finalitate, e de principiu. „Purificarea intenționată de conținut, a poeziei — spunea G. Călinescu, în „Principii de estetică" — este fără urmări estetice, deoarece în mod normal, conștienți sau inconștienți, noi avem un conținut. Sterilizarea duce în chip fatal la absurditate". Iar absurdul, atîta vreme cît nu ascunde un sens, cît nu dezvăluie o realitate paradoxală, tragică ori comică, în manifestările ei vii, latente ori evidente, se situează, de la sine, în afara artei, care, oricum, presupune organizarea, potrivit unor rațiuni implicite, a materiei lirice. Tot Călinescu, referindu-se la concepția artei ca joc gratuit, preciza : „Nu există mod de exprimare care să nu sugereze un sens chiar fără explicare... O poezie nu trebuie să fie inteligibilă, adică nu trebuie să instruiască, dar trebuie să ne comunice totuși ceva din ordinea lăuntrică a spiritului poetului". Că această comunicare nu beneficiază totdeauna de maximum de claritate, împrejurarea se poate justifica și prin dificultatea de a defini exact ceea ce n-a mai fost încă explorat, de a găsi expresia cea mai adecvată pentru a transmite stările lirice difuze, complexe, eterogene, inefabile. Rezultatul (în cazul poetului autentic, posedat de demonul cunoașterii, dornic să spargă ferestrele necunoscutului) poate fi, ca la Paul Valéry sau ca la Ion Barbu, o poezie aparent obscură, care, descifrată, să ne introducă într-un univers uluitor, sau, ca la Dan Botta sau Simion Stolnicu, o lirică ermetică, în faldurile căreia descoperi un sistem de relații simbolice, cu putere de mit. Negreșit, nici unii nici alții n-au fost robii cuvîntului, n-au ritmat metafore de dragul sonorităților verbale și n-au compus versuri fără scop și sens. Ermetismul altora își are sorgintea însă nu atît în obstacolele ridicate de procesul cunoașterii intuitive, cît în nepuțința de a ținti și bănui adevăruri esențiale și, mai ales, în inexistența vreunui gînd și nucleu liric comunicabil. La analiză, textele lor nu arată că ar ascunde realmente ceva, senzația e de vacuum total sau de anarhie interioară desăvîrșită, autorii atingînd, cu sau fără voia lor, performanța unică a formalismului integral. Efectul estetic e nul, trezind aproape inevitabil în memoria cititorului semnificația străvechiului dicton : „Ex nihilo nihil".**

puncte de vedere

De la caz la caz, fenomenul poeziei ermetice își are cauze particulare, certificînd situații subiective și obiective diferite. Una din aceste cauze, detectabilă cu relativă ușurință, privește ceea ce, cu o expresie a cărei valoare e uneori simplificată, numim experiența de viață. Poezia ermetică se pretinde la rîndu-i, precum se știe, în o poezie de cunoaștere, ambiția slujitorilor ei fiind de a releva raporturile cele mai secrete existente între lucruri, realități, stări spirituale etc. Pe de altă parte, orice poezie se întemeiază — cum demonstra odată Vladimir Streinu — pe un sistem relațional, pe ideea de analogie, care îngăduie, pe cît posibil, convertirea abstractului în concret, sensibilizarea ideilor, conturarea sentimentelor, definirea stărilor inefabile, prin unități de măsură împrumutate din universul material cunoscut. Numai că toate acestea presupun o experiență de viață bogată și sub aspect social, și intelectual-cultural, și sentimental. E greu de imaginat cum ar putea cineva, cu un bagaj de cunoștințe sărac, să izbutească în tentativa temerară de a surprinde niște esențe încă neinvestigate și mai cu seamă de a le defini în forme cît de cît vii esteticește. Universul de imagini crește din memorie, se organizează sub semnul inteligenței artistice, capătă strălucire filozofică în funcție nu doar de acuitatea nativă a poetului, ci și de pregătirea acestuia, prin frecventarea operei marilor gînditori. Or, dacă memoria nu dispune de suficiente (și mai ales adecvate) elemente cu ajutorul cărora imponderabilul să devină ponderabil, impalpabilul palpabil și necunoscutul cunoscut, efortul de a sugera, prin cuvînt, realități inexprimate încă, se consumă în gol. În atari cazuri, inteligența artistică nu are ce organiza, sistemul de referințe nefiind capabil să împingă înainte cunoașterea. Lipsind și capacitatea de înțelegere filozofică a fenomenelor, sensurile sconțat profunde ale interpretării rămîn doar aparente. Fatal, într-o conexiune de altminteri explicabilă, nici trăirea sentimentală nu mai atinge altitudinile rîvnite. Iată cum ermetismul unora poate fi consecința, de fapt, a lipsei lor de experiență, a orizontului lor biografic restrîns.

Aurel MARTIN

FESTIVAL DE FOLCLOR PE LITORAL

Azi începe pe litoral cea de-a IV-a ediție a Festivalului de folclor ce se va desfășura pînă la 31 august. La această manifestare culturală tradițională participă cele mai valoroase ansambluri folclorice din zece regiuni ale țării, care vor prezenta obiceiuri și datini străvechi ale poporului nostru, cîntece și dansuri populare în interpretarea celor mai autentici și virtuoși artiști amatori. Printre altele, Ansamblul folcloric al regiunii Banat va aduce pe scenă „Măsuratul oilor" ; hunedorenii vor reedita „Nedeile", iar bucureștenii „Drăgaicile". Din regiunile Bacău și Suceava vor fi înfățișate vechi datini și obiceiuri ale poporului nostru legate de sărbătorile de iarnă. Spectacolele din cadrul festivalului sînt programate pe scenele teatrelor de vară de la Mamaia, Eforie-Nord și Eforie-Sud, la Casa de cultură din Mangalia și în Sala Sporturilor din Constanța.

Pe scenă „tropotita" orășenească — Foto : **Sandu Mendrea**

NOTE DE LECTOR

Volumul de „Eseuri critice" al lui Matei Călinescu se înscrie în sfera de preocupări afirmată în studiile și articolele sale anterioare, vădind un autor sensibil la modalitățile moderne de receptare a operei de artă.

Preferînd eseul, Matei Călinescu nu înțelege că aceasta ar fi unica modalitate de apreciere și valorificare a operei literare. De altfel, criticul recunoaște că „unui concept larg al literaturii" trebuie să-i corespundă „un concept larg al criticii", că „de vreme ce admitem modalități și stiluri literare diverse, de vreme ce tindem să vedem în fenomenul diferențierii unul din semnele vitalității

Matei Călinescu : „ESEURI CRITICE"

unei literaturi, a restrînge posibilitățile metodologice ale criticii"... apare drept „o eroare în ordine estetică". Capitolul introductiv „Rigoarea și poezia criticii", încercare de considerare a substanței și funcțiilor acesteia, este, de fapt, o tentativă de autodefinire, a criticului, a crezului său artistic. Pentru Matei Călinescu „esențială rămîne problema dacă actul critic este sau nu un act creator". Considerațiile sale de ordin estetic îl duc la concluzia că „sub aparențele ei mai mecanice, mai tehnice, critica, în măsura în care o creație se vădește a fi și poezie, este în esență „poezie a poeziei" pentru că, arată Matei Călinescu, „critica nu începe ci sfîrșește prin a fi poezie ; ea trebuie să fie o filozofie a poeziei". Aceste precizări îl plasează pe Matei Călinescu în pleiada tinerilor critici care urmăresc să poarte disocierile, studierea fenomenului, către anumite sinteze. Eseul îi dă criticului largi posibilități de a investiga opera literară.

Cele două părți ale volumului, aparent distincte, sînt dedicate literaturii române și literaturii universale. În prima parte criticul aruncă noi lumini asupra diferitelor aspecte ale operei unor scriitori ca Eminescu, Blaga, Minulescu, Matei Caragiale, George Călinescu. Alte ori, cum e cazul cu „Urmuz și comicul absurdului", din dorința de a-l face cunoscut pe acest scriitor unui public cît mai larg, încearcă o tratare monografică de mai mari proporții. Acceptînd nu numai libertățile, dar și rigorile criticii, Matei Călinescu formulează, reușind de cele mai multe ori, judecăți de valoare care-l plasează pe autorul studiat în peisajul literar al epocii, insistînd, îndeosebi, asupra caracterului inedit al operei sale. Deși înțelegerea pentru arta scriitorului este deplină, criticul observă, pe bună dreptate, sărăcia stilistică, lipsa unui „amplu spațiu" literar, ceea ce face — după părerea sa — din Urmuz un înaintaș, „dar nu — deși avea multe premise — un scriitor cu adevărat mare".

Criticul operează sintetic folosind tehnica disociațiilor și comparațiilor pe spații largi, formația lui intelectuală servindu-i la plasarea scriitorilor autohtoni în contextul mai larg al culturii europene și mondiale. Motivul oglinzii la Ion Barbu devine pretext pentru a întreprinde un studiu istoric, documentat, referitor la circulația acestui motiv în literatura universală, evidențiind în același timp contribuția originală a poetului român.

Din domeniul literaturii universale, criticul reține, în special subiecte din literatura de limbă engleză. Unele studii se ocupă de autori mai puțin cunoscuți la noi ca D. H. Laweance sau Dylen Thomas. Conștient de acest fapt, autorul dă ample detalii biografice, relații asupra epocii și aprecieri subtile despre operă, menirea acestor eseuri fiind, îndeosebi, acea informativă. Studiile despre E. A. Poe și „Don Quijote și Hamlet" exprimă efortul cel mai concludent pe care criticul îl face către sinteză. În special studiul despre Poe este o substanțială contribuție originală pe care Matei Călinescu o oferă publicului cititor. Folosind la maximum ambiguitatea paradoxului, forțînd analogiile din dorința de a fi cu orice preț original, ultimul studiu amintit este mai puțin convingător și personal.

Volumul de față ni-l prezintă pe Matei Călinescu ca pe un eseist cu mijloace polivalente, ajuns la înțelegeri convingătoare ce indică posibilitățile sale pentru lucrări mai largi de sinteză.

Emil VASILESCU

Încheierea lucrărilor Conferinței pe țară a Uniunii de Cultură Fizică și Sport

Sîmbătă au continuat lucrările Conferinței pe țară a mișcării sportive.

În cursul dimineții, au avut loc conferințele federațiilor sportive în cadrul cărora birourile federațiilor au prezentat informări asupra activității depuse și planurile de măsuri cuprinzînd obiectivele și sarcinile pentru dezvoltarea în continuare a ramurilor sportive. Au urmat discuții. A fost adoptat Statutul model al federațiilor pe ramuri sportive și alese organele de conducere ale federațiilor.

La amiază, lucrările conferinței au continuat în ședință plenară. În cadrul dezbaterilor, pe marginea rapoartelor prezentate în ședința de vineri au luat cuvîntul general locotenent **Ion Coman**, adjunct al ministrului forțelor armate, **Ion Fojică**, președintele C.A.P. din comuna Goicea Mică, regiunea Oltenia, **Mihaela Peneș**, maestră emerită a sportului, **Gheorghe Popescu**, maestru al sportului, profesor de educație fizică la Școala profesională din Cugir, **Ion Ferencz**, maestru al sportului, președinte al Consiliului raional U.C.F.S. Miercurea Ciuc, **Stelian Ionescu**, vicepreședinte al Uniunii naționale a cooperativelor agricole de producție, **Elisabeta Baciu**, sportivă fruntașă din Roman, **Vasile Ionescu**, președintele Federației Române de scrimă, **Marin Gruianu**, maestru al sportului, profesor de educație fizică în comuna Curcani, regiunea București, **Ion Corneanu**, antrenor emerit, **Ion Pricop**, președintele Federației române de oină, și **Ion Nunweiller**, maestru al sportului. În continuare, participanții la conferință au aprobat activitatea Consiliului General al U.C.F.S. pe perioada 1962—1967 și raportul Comisiei Centrale de Revizie.

A fost adoptată apoi Rezoluția Conferinței pe țară a mișcării sportive.

S-a trecut, în continuare, la ultimul punct al ordinei de zi — Alegerea organelor de conducere. Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport este alcătuit din 121 membri — din care 110 desemnați de Conferință și 11 reprezentanți ai unor organizații obștești și instituții centrale.

În prima sa ședință plenară, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport a ales Comitetul Executiv și Biroul.

Din **Comitetul Executiv** fac parte tovarășii: **Anghel Alexe, Emil Ghibu, Marin Birjega, Leon Teodorescu, Gheorghe Ghișoiu, Ioan Kunst Ghermănescu, Miron Olteanu, Ion Balaș, Ion Șiclovan, Ion Necșoiu, Maria Login, Septimiu Todea, Anghel Vrabie, Vasile Tudor, Andrei Demeter, Victor Firea, Alexandru Crăciunescu.**

Din Biroul Consiliului Național fac parte: Anghel Alexe — președinte; Emil Ghibu, Marin Birjega și Leon Teodorescu — vicepreședinți; Gheorghe Ghișoiu, Ioan Kunst Ghermănescu și Miron Olteanu — secretari; Ion Balaș — membru (vicepreședinte al Comitetului olimpic român) și Ion Șiclovan — membru (secretar general al Federației române de fotbal).

În încheierea lucrărilor Conferinței, într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanții au adoptat textul unei scrisori adresate **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, în care se spune, printre altele:

Delegații la Conferință au primit cu adîncă bucurie și recunoștință Salutul Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliului de Miniștri, exprimînd hotărîrea lor de a-și consacra toată puterea de muncă, tot entuziasmul pentru îndeplinirea obiectivelor de mare răspundere ce revin mișcării sportive, răspunzînd astfel cu cinste încrederii și prețuirii acordate de partid și guvern.

Ținînd seamă de rolul social mereu crescînd al educației fizice și sportului în viața contemporană, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, în colaborare cu Uniunea Generală a Sindicatelor, Uniunea Tineretului Comunist, Ministerul Învățămîntului și celelalte organizații obștești și de stat, care au atribuții directe în domeniul educației fizice și sportului vor atrage mase tot mai largi, îndeosebi tineretul ,la practicarea sistematică și organizată a exercițiilor fizice și sportului, factor de sporire a capacității de muncă, întăririi sănătății, educației morale și formării personalității.

Pentru realizarea unui progres general și continuu în sportul de performanță și mai ales în atletism, gimnastică, fotbal și alte sporturi, vom acorda o atenție deosebită creșterii numărului cluburilor sportive capabile să desfășoare un proces de selecție și instruire corespunzător cerințelor moderne.

În lumina prețioaselor indicații cuprinse în Salutul Comitetului Central al partidului și Consiliului de Miniștri, vom munci cu înalt spirit de răspundere în vederea pregătirii temeinice a sportivilor și echipelor ce vor participa la marile competiții internaționale.

Alături de întregul popor muncitor, sportivii își exprimă totala adeziune și hotărîre de a înfăptui neabătut politica externă a partidului și guvernului nostru, așa cum a fost expusă în cadrul recentei sesiuni a Marii Adunări Naționale.

Asigurăm Comitetul Central al Partidului Comunist Român, pe dumneavoastră personal, tovarășe secretar general, că sportivii, antrenorii, profesorii de educație fizică, toți lucrătorii din mișcarea sportivă vor munci fără preget, cu energie, competență și pasiune pentru înfăptuirea sarcinilor de cinste puse în fața noastră de către partid, pentru ca sportul românesc să se afirme tot mai puternic în lume, spre gloria patriei noastre — România socialistă.

Cuvîntul de închidere a lucrărilor Conferinței a fost rostit de Anghel Alexe, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

(Agerpres)

PRIMIRE LA C. C. AL P. C. R.

În ziua de 29 iulie, tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., și Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., au primit pe tovarășii Erwin Scharf, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Austria, Max Schneider, membru al C.C. al P.C. din Austria, și Heinrich Faltenbauer, membru al Secretariatului organizației din Salzburg a P.C.A., care și-au petrecut concediul de odihnă în țara noastră.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

UN NOU SISTEM DE PLATĂ A PREMIILOR LA LOTO-PRONOSPORT

Pentru a asigura o mai bună deservire a participanților cîștigători la sistemele de joc, Administrația de stat Loto-Pronosport a luat măsura ca începînd cu concursul Pronosport din 23 iulie (nr. 29), concursul Pronoexpres din 26 iulie și tragerea Loto din 28 iulie a.c., plățile premiilor în bani să se facă experimental prin casieriile proprii Loto-Pronosport și prin mandat poștal.

Casieriile proprii Loto-Pronosport vor funcționa în orașele din cadrul regiunilor care de regulă au cei mai mulți cîștigători și anume:

Timișoara și Arad — reg. Banat, Brașov și Sibiu — reg. Brașov, Cluj — reg. Cluj, Oradea — reg. Crișana, Constanța — reg. Dobrogea, Galați și Brăila — reg. Galați, Iași — reg. Iași, Tg. Mureș — reg. Mureș Autonomă Maghiară, Craiova — reg. Oltenia, Ploiești — reg. Ploiești, Orașul București.

La fiecare din casieriile de mai sus primesc premiile cîștigătorii care și-au dat adresa în orașul respectiv și au jucat la oricare agenție din regiunea în care se află acel oraș (indiferent în ce localitate din țară au obținut adeverință pentru depunerea duplicatului sau a talonului II).

Toți ceilalți cîștigători primesc premiile prin mandate poștale.

Pentru toate concursurile și tragerile anterioare, plata premiilor se face în continuare de casele raionale C.E.C. respective, pînă la expirarea termenului de achitare de 45 zile.

Participanții din localitățile fără casierie, care solicită în mod expres plata prin poste-restant, trebuie să scrie în plus, sub adresă, vizibil, cu litere mari de tipar „Doresc plata la Oficiul poștal . . . . . post restant". (Se va trece citeț numele oficiului poștal).

Pentru ca participanții cîștigători să poată primi la timp sumele cuvenite ca premii, este necesar să completeze, citeț, pe duplicat sau pe talonul II, cu litere mari de tipar: numele și prenumele (fără prescurtări) localitatea, strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul, raionul, regiunea.

NICOLAE IONESCU-LAZU

În ziua de 28 iulie a. c. s-a stins din viață, după o lungă și grea suferință, tovarășul N. Ionescu-Lazu, vechi militant al mișcării muncitorești din țara noastră.

Născut în București dintr-o familie de muncitori, în anul 1892, N. Ionescu-Lazu a intrat în rîndurile mișcării socialiste încă înainte de primul război mondial. În perioada dintre cele două războaie mondiale a fost printre militanții de seamă în acțiunea pentru organizarea funcționarilor particulari în sindicate. A făcut parte din conducerea Federației acestor sindicate, afiliată la C.G.M., precum și a Partidului Socialist-Unitar. În anul 1938 a fost ales în Comitetul Central al Partidului Social-Democrat, în care calitate a avut sarcini de răspundere, militînd consecvent pentru unitatea de acțiune a comuniștilor și socialiștilor. După 23 August 1944, ca membru în conducerea P.S.D. a activat neobosit pentru consolidarea frontului unic muncitoresc și realizarea unificării P.C.R. și P.S.D. pe baze marxist-leniniste.

A avut munci de răspundere în aparatul de stat și în cooperația socialistă. N. Ionescu-Lazu a desfășurat și o bogată și îndelungată activitate publicistică în presa socialistă și democrat-progresistă.

Toți cei care l-au cunoscut îi vor păstra o amintire neștearsă.

Înhumarea va avea loc, duminică 30 iulie a. c., la Cimitirul Ghencea-civil.

EXPOZIȚIE DOCUMENTARĂ CONSACRATĂ ÎMPLINIRII UNUI SECOL DE LA APARIȚIA PRIMULUI VOLUM AL „CAPITALULUI"

Cu prilejul împlinirii unui secol de la apariția primului volum al monumentalei opere a lui Karl Marx „Capitalul", la „Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România" a fost deschisă sîmbătă dimineața o expoziție documentară. La vernisaj a rostit un cuvînt de deschidere Gheorghe Zaharia, director adjunct al Institutului de studii istorice și social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R.

Asistența a vizitat apoi expoziția. În prima parte sînt prezentate pagini din caietele de notițe, facsimile în manuscris ale „Capitalului", scrisori și fotografii ce înfățișează munca lui Marx pentru elaborarea lucrării, precum și activitatea lui Fr. Engels pentru editarea vol. II și III.

O altă secțiune a expoziției înfățișează sintetic activitatea desfășurată de mișcarea socialistă din România pentru răspîndirea și studierea „Capitalului", a ideilor socialismului științific. Sînt expuse primele traduceri în limba română ale „Capitalului". Lucrările unor cunoscuți filozofi, istorici și sociologi români demonstrează aria largă de răspîndire a concepției materialiste în țara noastră.

Expoziția reflectă, de asemenea, preocuparea militanților de frunte ai partidului comunist pentru însușirea și răspîndirea ideilor „Capitalului" și după 23 August 1944, pentru însușirea de către membrii de partid și masele largi a teoriei marxist-leniniste, consemnînd că în ultimii ani „Capitalul" a fost tipărit în România în 289 000 exemplare. Cîteva vitrine expun, în original, edițiile „Capitalul" ce au circulat în România.

Expoziția este deschisă zilnic.

(Agerpres)

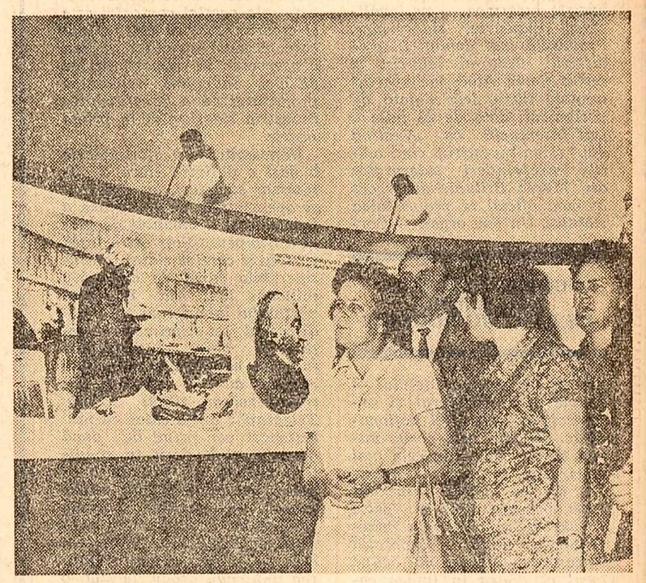

Aspect din expoziție

Foto: M. Cioc

SPORT

CAIAC-CANOE

Juniorii români au cucerit un titlu european

STOCKHOLM 29 (Agerpres). — În localitatea suedeză Karlstad au început campionatele europene de caiac-canoe rezervate juniorilor. În prima zi, sportivii români au cucerit un titlu european în proba de caiac dublu 500 m prin echipajul **Eugen Botez—Roco Ruian**, cronometrat cu timpul de 1'49"4/10. Pe locurile următoare s-au clasat echipajele Suediei — 1'51"2/10, Ungariei 1'52", Poloniei — 1'56"2/10, Bulgariei — 1'56"9/10. Ion Sevastian s-a clasat pe locul al șaptelea în proba de canoe simplu 500 m, cu timpul de 2'40"5/10.

În proba de caiac 4—500 m junioare, cîștigată de R. D. Germană cu 1'58"5/10, sportivele române s-au clasat pe locul secund cu 1'59". La caiac simplu 500 m junioare, reprezentanta țării noastre Paula Tulea-Terente a ocupat locul al patrulea cu timpul de 2'32"2/10. Victoria în această probă a revenit sportivei Karin Haftenberger (R. D. Germană) cu 2'27"4/10.

În cîteva rînduri

MECIUL DE FOTBAL POLONIA-U.R.S.S., desfășurat la Wroclaw în cadrul eliminatoriilor turneului olimpic de anul viitor, s-a încheiat cu scorul de 1—0 în favoarea fotbaliștilor sovietici. Golul a fost înscris în minutul 59 de extrema dreaptă Cislenko.

ÎNAINTEA ULTIMEI RUNDE A TURNEULUI FINAL AL CAMPIONATULUI MONDIAL UNIVERSITAR DE ȘAH care se desfășoară la Harrachov (Cehoslovacia), în clasament conduce echipa U.R.S.S. cu 20,5 puncte, urmată de Anglia cu 19,5 puncte, S.U.A. — 19, Cehoslovacia și R. D. Germană — 17,5 puncte, România — 17 etc.

ATLETA RENATE HELDT a stabilit un nou record al R. D. Germane în proba de 100 m: 11"4/10.

REPREZENTATIVA DE HOCHEI PE GHEAȚĂ A CEHOSLOVACIEI a evoluat la Füssen (R.F.G.) în compania echipei E. V. Füssen. Oaspeții au învins cu scorul de 8—2 (3—1, 3—1, 2—0).

ATLETUL FINLANDEZ ALTTI ALAROTU a stabilit un nou record al țării sale în proba de săritura cu prăjina: 5,12 m.

MECIUL DE FOTBAL PERU-JAPONIA, desfășurat la Lima, a revenit fotbaliștilor peruvieni cu scorul de 1—0.

AUSTRALIANUL J. NEWCOMBE ȘI FRANCEZUL P. DARMON se vor întîlni în finala turneului de tenis de la Deauville (Franța). În semifinale Darmon l-a învins cu 7—5, 3—6, 6—2, 6—4 pe australianul Tony Roche, iar Newcombe cu 6—3, 8—6, 6—4 pe iugoslavul Nikola Pilici.

ÎN CADRUL UNUI CONCURS ATLETIC DESFĂȘURAT LA KIEL, atletul vest-german Uwe Beyer a cîștigat proba de aruncare a ciocanului cu rezultatul de 67,96 m.

ÎN TURNEUL DE TENIS DE LA BAASTAD (SUEDIA), australianul Mulligan l-a învins cu 7—5, 6—3, 6—4 pe compatriotul său Emerson, iar Tom Okker (Olanda) l-a întrecut cu 6—4, 2—6, 7—5, 6—3 pe Eric Lundquist (Suedia).

AZI ÎN CAPITALĂ

INOT. — La Bazinul Obor, dimineața începînd de la ora 9,30 și după amiază de la ora 16, **au loc întrecerile ultimei zile a Concursului republican pentru școlile sportive.**

FOTBAL. — Pe Stadionul Republicii, de la ora 18,30, se desfășoară în cuplaj **meciurile Rapid-Dinamo și Steaua-Progresul, din prima etapă a competiției „Cupa Bucureștiului".**

BASCHET. — Începînd de la ora 8,30, terenul I.C.H.F. din str. Uranus găzduiește întîlniri contînd pentru „Cupa României".

DE LA C.E.C.

C.E.C. face cunoscut că în lista de cîștiguri în autoturisme de la tragerea la sorți pentru trimestrul II a.c. a libretelor de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme, publicată la data de 29 iulie 1967, numărul libretului cîștigător al unui autoturism Skoda 1000 MB de la nr. curent din listă 57 este: **760—202—3466** și nu: **760—202—3465.**

Autoturismele concursului excepțional Pronoexpres din 6 august 1967

Concursurile excepționale Pronoexpres din acest an s-au soldat cu 54 de autoturisme atribuite în afara celor peste 37 000 de premii în bani.

Duminică 6 august are loc un nou concurs excepțional Pronoexpres la care se atribuie în număr NELIMITAT autoturisme RENAULT 16, SKODA 1000 M. B., FIAT 850, TRABANT 601 pentru categoriile I — a IV-a și 10 autoturisme (prin tragere la sorți): 2 RENAULT 16, 2 FIAT 1300, 2 SKODA 1000 M. B., 2 FIAT 850 și 2 TRABANT 601 pentru categoriile a V-a și a VI-a. Toate autoturismele vor primi și huse de protecție.

Se efectuează 10 extrageri de cîte 9 numere din 49, în 4 faze: în total se extrag 90 numere.

Cu 30 lei se poate participa la toate cele 10 extrageri.

Sîmbătă 5 august, ultima zi de vînzare a biletelor.

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 31 iulie, 1 și 2 august. În țară: Vreme în general instabilă cu cerul temporar noros. Vor cădea ploi locale mai ales sub formă de averse. Vînt potrivit. Temperatura în scădere. Minimele vor fi cuprinse între 6 și 16 grade, iar maximele între 18 și 28 de grade. **În București:** Vreme ușor instabilă cu cerul variabil. Ploi de scurtă durată. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura în scădere ușoară.

INDIVIDUALITATEA IAȘULUI

(Urmare din pag. I)

Primii care s-ar părea că sînt totuși cei mai în măsură să răspundă nevoilor de spațiu, de lumină, de aer, de sănătate, de odihnă, de armonioasă policromie ale colectivității urbane sînt arhitecții, secondați, bineînțeles, de către urbaniștii, inginerii și tehnicienii de strictă specialitate. Dar chiar cei dintîi recunosc, ei singuri, că, în primă și ultimă instanță, soluționarea acestor feluri de sarcini nu e numai una pur arhitecturală, ci implică, concomitent și aproape în egală măsură, și preocupări de ordin economic, social și moral. Nu știm destul de bine și nu avem chiar noi căderea să apreciem cum anume s-au rezolvat și se rezolvă asemenea însemnate sarcini în alte orașe, însă avem mai toate temeiurile să credem, că, de pildă, la Iași, nu s-a întîlnit altcîndva în istorie o mai deschisă și mai atentă luare aminte oficială și o mai caldă îmbrățișare a unor asemenea preocupări. Sistematizarea orașului, aflată în curs de desfășurare, e de pe acum încununată de reale succese.

Sentimentul naturii este propriu tuturor, este de bună seamă cultivat și de edilitatea ieșeană, dovadă că, între altele, numai pînă la începutul lui iunie a.c., plantațiile hortiforicole efectuate, ca și buna lor purtare de grijă, împreună cu amenajarea și întreținerea spațiilor verzi ș.a., au costat aproape 3 milioane și jumătate de lei. Nu putem însă să nu ne exprimăm regretul că, fie din tendința unor excesive modernizări, fie din lipsă de discernămînt, ori din cauze ce trădează insuficientă cultură și gusturi estetice îndoielnice, ca să nu mai vorbim de acel spirit de improvizație în numele cărora se procedează, cîte o dată, la opera de înfrumusețare a orașului, Iașul se trezește uneori ciopîrțit peste noapte tocmai în ceea ce are el mai individual în peisajul său. El este astfel inexplicabil și necruțător măturat de tîrnurile secției de gospodărie comunală sau cele ale I.T.S.-ului dirijate, în unele cazuri, chiar de planurile unor arhitecți din cadrul D.S.A.P.C.-ului regional, ba chiar, sub ochii toleranți ai organelor tutelare de stat. Astfel, la 23 aprilie crt., tov. V. Faliboga, arhitectul-șef al orașului, declara într-o relatare făcută de „Flacăra Iașului" următoarele: **„Ideea principală a noastră, în această privință** (a înfrumusețării orașului — n.n.) **e aceea de a resistematiza spațiile verzi ale orașului, înlăturînd aerul de improvizație al unora dintre ele și creînd fiecărei grădini sau parc un profil specific, transformîndu-le într-un loc de odihnă plăcut, cu microclimat adecvat".**

Așa stînd, cel puțin pe planul bunelor intenții, lucrurile, ne întrebăm, fără a trece cu vederea ceea ce se execută pozitiv, cum se face totuși că în parcul reamenajat în fața Palatului Culturii prin sacrificarea discutabilă a unor arbori ornamentali și prin investirea unor apreciabile cheltuieli, gazonul ajuns de coasă ori nu, înăbușă de regulă și așa foarte puținele și piperniciteie răsaduri de flori cvasimortuare ce nici măcar nu se observă? De asemenea, e de-a mirării pentru mulți ieșeni și neieșeni că, deși au costat și ei bune parale pînă s-au sădit, s-au prins și au înflorit în toată splendoarea lor, trandafirii care desfățau pînă anul trecut strada Ștefan cel Mare și altele, și care au fost peste iarnă riguros înveliți la rădăcină, împachetați la tulpină și încușmați fir cu fir, fiecare, s-au pomenit totuși în primăvara aceasta smulși cu totul din rădăcină și duși, zice-se, aiurea, cînd prezența lor alcătuia o atît de elegantă priveliște și conferea străzii o încîntătoare distincție! În locul gratiei acestor podoabe florale, trotuoarele s-au peticit neinspirat cu minuscule straturi de flori plantate pe plușul unui gazon pirpiriu și pricăjit. Realitatea este că, în chiar condițiile stabilite actualmente pentru asigurarea unei corecte densități urbane, se pot asigura suficiente spații verzi — acei indispensabili plămîni ai orașului.

Dacă la cele spuse am adăuga că, bunăoară, fîntînile arteziene din Piața Unirii funcționează cam din an în Paști, că cea din fața sfatului popular regional zace, de mai mulți ani, inertă arătînd și-așa ca un monument funerar, că tot aci s-a scos recent din țîțini și a dispărut gardul din fier forjat, preconizîndu-se desființarea altor grilaje ca cele ce împrejmuiesc grădina Teatrului Național etc., ar fi suficient spre a ne întreba, cu îndreptățite regrete, pînă cînd și în virtutea căror rațiuni se comit astfel de păcate edilitar-urbanistice care ciuntesc peisajul orașului și care umbresc, indiscutabil, salutarele bune rezultate ale operei grandioase de sistematizare întreprinse și unanim aplaudate de toată lumea?

Se prea poate să ne înșelăm în opiniile noastre. În orice caz, prea mult, nu! E posibil apoi ca ceea ce ne apare nouă dăunător și criticabil să reprezinte un experiment făcut cu bunăcredință. În tot cazul, din astfel de triste experiențe... inovatoare și din altele pe care nu le mai citățm, pînă la urmă, chiar dacă ele ajung odată și-odată să se coacă, fructele lor sînt întotdeauna amare. Oricum ar fi, sîntem de părere că nu e bine a se uza și, mai ales, a se abuza de ele.

Există toate condițiile ca, în noile și demnele sale de laudă înfățișări arhitectonice prezente și viitoare, ca și în cele ce alcătuiesc cadrul lor exterior, să se manifeste, mai mult decît pînă acum, o grijă deosebită, pentru a i se atribui Iașului o individualitate proprie, prin conservarea, valorificarea și sublinierea particularităților sale consfințite de istorie; pentru armonizarea și mai bine decît pînă acum a stilului urbanistic vechi și modern al Iașului cu mediul natural în care se află durat, cu împrejurimile, cu materialele de construcție și cu coloriturile care-i convin.

LUMINI PE DRINA

Apă vijelioasă ce-și spumegă undele în încorsetarea dealurilor, după vreo 60—70 de km de cale, Drina scapă din strîmtoarea stîncilor, năvălind în cîmpie; albia devine neîncăpătoare, mai ales primăvara. Atunci trece peste maluri, provocînd inundații.

Despre puterea distructivă a acestui rîu ne-ar putea relata fiecare țăran ale cărui pămînturi sînt situate în lunca sa. Mai greu loviți sînt cei din regiunea Semberia unde în ultimii 5 ani apele au răpit aproape 1 000 de hectare de pămînt.

Totul amintește de cuvintele poetului Vladimir Nazor despre „rîul ce înghite tot ce prinde în flăcările vîrtejurilor flăminde".

În anii construcției socialiste meleagurile de pe malurile rîului au cunoscut profunde transformări; s-au înălțat uzine și fabrici, s-a schimbat radical viața oamenilor. De pe șantierele instalate de-a lungul Drinei se transmit în permanență vești despre mersul lucrărilor. Preocupările pentru deplina folosire a apelor rîului s-au ivit imediat după eliberarea țării de sub jugul fascist, dar au căpătat o formă concretă abia mai tîrziu. Peste 60 de ingineri și tehnicieni ai „Energoinvest"-ului au elaborat, după o muncă de 6 ani, planul menit să regularizeze cursul acestui rîu. Lucrările n-au fost ușoare. Deși în cele două decenii de activitate întreprinderea „Energoinvest" a acumulat o vastă experiență (aproape 50 la sută din centralele hidro și termo electrice din Iugoslavia sînt opera sa), problemele ridicate de construirea „perlelor" Drinei (o cascadă de hidrocentrale, diguri, baraje, lacuri și bazine de acumulare) au fost din cele mai grele. Trebuia ținut seama de trei elemente:

— diferența de nivel dintre izvoare și vărsare, de circa 1 100 m;

— pe cursul superior, fiind regiune muntoasă, situația este mai favorabilă decît pe cursurile mijlociu și inferior unde, din punct de vedere geologic solul este mai slab, iar lacurile și bazinele de acumulare vor necesita înundarea unor terenuri agricole;

— între anotimpuri cantitatea de apă variază foarte mult, de la 416 mc/s în anotimpul secetos, pînă la circa 9 000 mc/s în perioada ploilor și a topirii zăpezilor.

Ținînd seama de aceste condiții s-au căutat cele mai optime soluții tehnice.

În fața specialiștilor — ne spune ing. Serghi Oluici — au existat două posibilități. Prima era ca, prin tunele, să se dirijeze apele rîurilor Piva și Tara (amîndouă dau aproape 2/3 din debitul Drinei) către alte două rîuri — Moracea și Zeta — și prin ele spre Marea Adriatică. Soluția prezenta unele avantaje, dar și multe neajunsuri. Îndeosebi, ea ar fi făcut imposibilă navigația pe cursul inferior al Savei și ar fi pus sub semnul întrebării dezvoltarea agriculturii în unele regiuni din nord: Srem, Maciva, Semberia. Ca urmare, s-a adoptat a doua variantă, prevăzînd regularizarea totală a Drinei și a afluenților săi pe cursul natural.

Pînă în prezent — ne declară ing. Dușan Ciucikovici, directorul Direcției de studii din cadrul Uniunii iugoslave pentru energia electrică — pe Drina și afluenții săi au fost construite patru hidrocentrale: Zvornik, Bistrița, Kokin Brod și Baina Bașta. A cincea hidrocentrală — cea de la Potpeci — va intra în funcțiune în curînd. O altă hidrocentrală — Mratinie — se află în construcție și va fi gata în 1971. Pentru alte două obiective energetice — Dubravița și Buk Biela — care vor da anual circa 3 miliarde kW-ore energie electrică, s-a întocmit documentația necesară, urmînd ca lucrările să înceapă încă în acest an. În afară de acestea, un număr de alte hidrocentrale (în total 62) vor fi construite pe Drina și afluenții săi. La aceste lucrări vor participa întreprinderile de construcții din trei republici: Serbia, Muntenegru, Bosnia și Herțegovina.

Potrivit proiectului, toate lucrările urmează să fie terminate în anul 1985. Atunci, cînd salba de lumini de pe Drina și afluenții săi va fi completă, economia națională va primi anual circa 16 miliarde kW-ore energie electrică, ceea ce va reprezenta tot atît cît produc în prezent toate cele 131 centrale hidro și termo electrice existente în Iugoslavia. Totodată, lacurile și bazinele de acumulare vor permite irigarea unor mari suprafețe de teren în regiunile Srem, Semberia, Maciva și Posavina. De asemenea, vor fi alimentate cu apă orașele și întreprinderile construite sau aflate în construcție. La toate acestea trebuie adăugat un fapt deosebit de important: apele Drinei vor fi definitiv îmblînzite și pericolul inundațiilor va dispare pentru totdeauna.

Nicolae PLOPEANU

corespondență din Belgrad

viața internațională

„VESTING DAY" la Westminster

La Westminster a căzut cortina peste cea mai lungă sesiune parlamentară din perioada postbelică. Scriptele înregistrează o impresionantă producție legislativă: 104 diverse și controversate legi laburiste, pe o gamă foarte întinsă de probleme — pornind de la introducerea austerității economice pînă la moravuri.

Începutul vacanței de trei luni a coincis totodată cu împlinirea calendaristică a unui vechi deziderat al mișcării laburiste britanice — naționalizarea industriei siderurgice. Prevestită mai demult în manifestul electoral laburist și într-o Carte Albă, iar apoi anunțată într-o lege votată de parlament, data de 28 iulie a fost însemnată ca „Vesting day" (ziua învestirii), cînd marile întreprinderi siderurgice din Marea Britanie au trecut în mod oficial în proprietatea statului. Un nou organ — Corporația Britanică a Oțelului — devine administratorul și organizatorul industriei naționalizate. De fapt este vorba numai de 14 companii, cele mai mari, care, așa cum s-a anunțat, au un capital însumînd 1 400 milioane lire și peste 270 000 de salariați. Ca întreprindere unică, Corporația Britanică a Oțelului va ocupa locul al doilea în lumea capitalistă după United States Steel Corporation din S.U.A.

Concentrarea industriei siderurgice în mîinile statului (pe dinafară rămîn doar întreprinderi mici) este destinată să asigure o eficiență mărită în ce privește producția și modernizarea tehnologică, precum și în ce privește competitivitatea pe piața externă. Situația anterioară din industria oțelului arăta, de altfel, că întreprinderile izolate, dintre care cea mai mare avînd o capacitate de numai 3 500 000 tone, nu aveau nici posibilitatea dezvoltării la nivelul tehnicii moderne și nici nu erau capabile să se măsoare cu giganții oțelului din alte țări în lupta pentru piețe.

Procedura preluării este lentă și de durată, prima fază avînd ca obiectiv principal restructurarea și reorganizarea. Urmează ca un raport, întocmit în următoarele cîteva săptămîni, să expună pentru început intențiile de viitor ale noii corporații. Se știe totuși în linii mari că este proiectată o reorganizare a fostelor companii în patru sau cinci grupuri mari, astfel încît într-un termen de cîțiva ani vechile individualități să dispară total. Unul din scopurile centrale ale acestei contopiri este și crearea unei situații de fapt care să pună un viitor guvern conservator în imposibilitatea de a-și îndeplini repetatele promisiuni de a denaționaliza industria siderurgică la prima ocazie.

Concomitent cu eforturile de a găsi o definire clară a viitoarelor structuri, au început și operațiunile de întocmire a formelor și a modului de plată a compensațiilor către foștii patroni și care se ridică la considerabila sumă de circa 500 milioane lire. Atît în sînul partidului laburist cît și în sindicate au fost exprimate obiecțiuni și chiar nemulțumiri față de excesiva generozitate cu care au fost consolați patronii; recent, ziarul „Daily Telegraph" arăta chiar că unii acționari vor primi de două ori mai mult decît în condițiile proprietății private a oțelăriilor. Totodată, din cercurile stîngii laburiste provine cererea de a se extinde procesul naționalizării. Zilele trecute s-a propus chiar înființarea unui nou organ de stat, o așa-numită Corporație Națională a Hidrocarburilor, care să preia exploatarea gazelor și petrolului din Marea Nordului.

Începuturile Corporației oțelului se anunță deocamdată puțin favorabile, iar președintele acesteia, lordul Melchett, a declarat că industria siderurgică britanică se află în fața unor serioase dificultăți, atît din cauza recesiunii economice interne, cît și din cauza surplusului existent pe piața mondială a oțelului. Potrivit prevederilor unor economiști, viabilitatea formulei laburiste de naționalizare a oțelului ar urma să fie confirmată în practică abia după o primă perioadă experimentală de cîțiva ani.

CORESPONDENȚA DIN LONDRA DE LA LIVIU RODESCU

NIGERIA

LITORALUL PROVINCIEI ORIENTALE SUB CONTROLUL ARMATEI FEDERALE

LAGOS 29 (Agerpres). — Comunicatele militare și informațiile transmise de agențiile de presă, citînd surse de la Lagos și Enugu, furnizează relatări contradictorii despre evoluția situației militare pe fronturile din Nigeria. Un purtător de cuvînt al guvernului federal, citat de agenția Reuter, a declarat că trupele federale care au ocupat portul Bonny, după o debarcare în rada portului, dețin în prezent controlul asupra litoralului maritim al provinciei orientale. Totodată, el a precizat că în regiunea portului Bonny acțiunile militare au încetat de fapt și că trupele federale își consolidează pozițiile ocupate. Armata federală, a spus el, deține în prezent controlul asupra căilor strategice de acces spre Port Harcourt, principalul centru economic și port maritim al Provinciei Orientale proclamată stat independent sub numele de Republica Biafra. Postul de radio Enugu, care anterior anunțase eșecul total al încercărilor trupelor federale de a debarca în portul Bonny, recunoaște în emisiunea sa de sîmbătă că în prezent au loc în oraș lupte grele de stradă între unități ale trupelor federale și ale armatei biafreze. Comunicatul postului de radio Enugu menționează că mai multe persoane civile au fost ucise, iar unele clădiri ale principalelor instituții publice au fost distruse.

Guvernul militar de la Lagos a introdus sîmbătă pedeapsa cu moartea, ca urmare a acțiunilor teroriste semnalate în ultima lună în capitala țării, unde explozia cîtorva bombe a provocat moartea unor persoane civile.

Agenția U.P.I. informează că guvernul federal a cerut companiei petroliere „Shell-BP" să achite redevențele în valoare de 7 milioane lire sterline guvernului de la Lagos potrivit clauzelor de concesionare a zăcămintelor petroliere.

Tratative consulare româno-franceze

PARIS 29 (Agerpres). — Între 17 și 28 iulie au avut loc la Paris negocieri între o delegație a Republicii Socialiste România și o delegație a Republicii Franceze în vederea încheierii unei convenții consulare între cele două state.

Cele două delegații au căzut de acord asupra textului convenției, pe care l-au parafat și a cărui semnare va avea loc într-un viitor apropiat.

Convorbire Jivkov-Longo

SOFIA 29 (Agerpres). — După cum anunță agenția BTA, Luigi Longo, secretar general al Partidului Comunist Italian, care își petrece concediul de odihnă în Bulgaria, a fost primit vineri de Todor Jivkov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar. În timpul convorbirii care a avut loc cu acest prilej au fost examinate probleme ale situației internaționale și ale mișcării comuniste și muncitorești.

Partizanii columbieni își intensifică acțiunile în zona muntoasă a țării

agențiile de presă transmit:

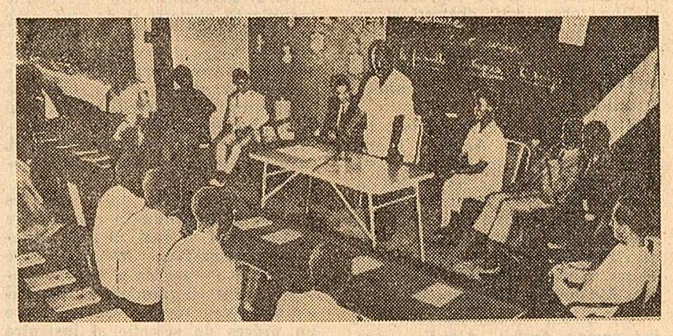

Un curs de alfabetizare pentru adulți la Brazzaville (Congo)

O hotărîre a C.C. al P.C.U.S. și guvernului sovietic dată publicității privește accelerarea dezvoltării în anii 1967—1975 a industriei metalelor neferoase, a industriei piscicole, hîrtiei și celulozei și de prelucrare a lemnului în regiunea economică a Orientului Îndepărtat și în regiunea Citinsk (Siberia de sud-est). Printr-o altă hotărîre se alocă suma de 1,5 miliarde ruble pentru dezvoltarea în anii 1968—1970 a producției de carne și lapte a U.R.S.S.

Prelungirea mandatului președintelui Makarios. Camera Reprezentanților a Ciprului a aprobat la 29 iulie în unanimitate un proiect de lege guvernamental în baza căruia este prelungit pentru a treia oară mandatul președintelui Republicii Cipru, Makarios, și ale membrilor parlamentului. La dezbateri nu au luat parte deputații cipriоți turci.

Incidentele rasiale continuă. Potrivit agenției France Presse, criza rasială a fost marcată de noi incidente izolate în mai multe orașe americane, inclusiv Detroit. Situația pare să fie mai încordată la Philadelphia, unde primarul a instituit starea de urgență parțială, autorizînd poliția să intervină în cazul întrunirii a peste 12 persoane. Sîmbătă, comisia specială pentru examinarea cauzelor și remediilor privind tulburările rasiale din S.U.A. a ținut prima sa reuniune la Washington.

Fostul prim-ministru francez Georges Bidault a părăsit Brazilia vineri noaptea după ce a petrecut patru ani în această țară ca exilat. Poliția din Sao Paulo a anunțat că Bidault a folosit un nume fals pentru a nu fi recunoscut și a plecat spre Belgia, unde i-a fost acordat azil. El este urmărît de justiția franceză pentru rolul pe care l-a jucat în conducerea Organizației Armate Secrete (O.A.S.), scoasă în afara legii pentru activitățile desfășurate în Algeria.

Declarație de protest a M.A.E. al R. D. Vietnam. Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care protestează energic împotriva raidurilor întreprinse de bombardierele strategice americane „B-52" asupra zonei demilitarizate și a regiunii Vinh Linh.

La Roma s-au încheiat lucrările ședinței Consiliului național al Partidului democrat-creștin. Pe baza propunerii făcute de Mariano Rumor, secretarul partidului, s-a hotărît ca în zilele de 23—26 noiembrie a.c. să se desfășoare la Milano Congresul național al partidului. O serie de ziare italiene observă că prin convocarea congresului înaintea alegerilor politice generale din 1968, conducerea democrat-creștină dorește nu atît să elaboreze linia politică a partidului, cît să întărească unitatea sa, bazîndu-se pe consolidarea grupării majoritare și reducînd aripa de stînga. În acest scop, se subliniază, s-au făcut și modificările în statut privind alegerea delegaților la congres.

O expoziție de mobilă românească s-a deschis la Leningrad. Pe o suprafață de 800 metri pătrați sînt expuse cele mai noi creații ale fabricilor de mobilă din țara noastră. Expoziția se bucură de aprecieri elogioase. Posturile de radio și televiziune, precum și presa din Leningrad au prezentat o serie de aspecte ale expoziției.

Acorduri italo-malteze. Ministrul de externe al Italiei, Amintore Fanfani, care întreprinde o vizită oficială în Malta, și primul ministru maltez, Georg Borg Olivier, au semnat patru acorduri în vederea extinderii relațiilor de cooperare economică și științifică dintre cele două țări. Se menționează că unul dintre acorduri prevede deschiderea negocierilor italo-malteze în problema delimitării platformei continentale din Marea Mediterană.

Tonajul flotei comerciale mondiale. Într-un raport publicat de Organizația pentru colaborare economică și dezvoltare (O.E.C.D.) se arată că flota comercială mondială cunoaște un extraordinar ritm de dezvoltare. În ultimul an, tonajul a înregistrat o creștere de 6,7 la sută. Sporurile cele mai mari ale tonajului au cunoscut flotele comerciale ale Liberiei, Japoniei și Uniunii Sovietice. La sfîrșitul anului trecut, flota comercială a întregii lumi se cifra la un tonaj de 167,8 milioane tone. Peste 35 la sută din acest tonaj revine tancurilor petroliere.

Cutremur în Columbia. Sîmbătă dimineață, în Columbia a fost înregistrată o violentă mișcare seismică ce a provocat importante pagube materiale. Epicentrul cutremurului a fost localizat în departamentul Bocaya. Efectele mișcării seismice s-au făcut simțite și în capitala țării, Bogota.

Actualități tehnico-științifice

CONFERINȚA COMITETULUI DE CERCETĂRI SPAȚIALE (COSPAR)

Timp de o săptămînă (între 24 și 29 iulie) s-au desfășurat la Londra lucrările Conferinței Comitetului de cercetări spațiale (COSPAR), care a întrunit peste 900 de oameni de știință din 40 de țări, printre care și din România. În cadrul lucrărilor, care au oferit tabloul unor importante și utile schimburi de idei și experiențe între savanții din lumea întreagă, au fost prezentate numeroase comunicări în domenii privind observarea, telemetrarea și dinamica sateliților, rezultate noi ale cercetărilor asupra Lunii și planetelor, privind praful cosmic interplanetar, atmosfera înaltă etc. Un simpozion special a dezbătut problemele exploziilor solare producătoare de raze cosmice în cadrul Anului internațional al Soarelui calm.

Oamenii de știință români au adus o contribuție activă, prezentînd lucrări și studii, participînd la lucrări colective și la discuții. Acad. Elie Carafoli a prezentat un raport cu privire la activitatea de cercetări spațiale în țara noastră, raport întocmit de Consiliul Național al Cercetării Științifice; prof. Călin Popovici a prezentat un studiu elaborat împreună cu A. Dimitriu despre dezvoltarea regiunii active solare, după datele obținute la Observatorul din București privind cromosfera și după date obținute la observatoare din alte țări.

PREPARAT ÎMPOTRIVA SILICOZEI

Oamenii de știință vestgermani au descoperit după cercetări îndelungate un mijloc eficace împotriva silicozei. La un congres ținut la Münster, care avea drept temă această boală de plămîni, profesorul Schlippköter, director al Institutului pentru igiena aerului la Universitatea Düsseldorf, a raportat despre experiențele sale cu preparatul polivinil piridin — N—Oxid, sau pe scurt P 204. După cum a comunicat el, folosirea preparatului P 204 nu numai că previne silicoza, ci oprește evoluția bolii și chiar o și vindecă. Silicoza provoacă excrescențe și atrofieri ale țesutului pulmonar, datorită unei îndelungate inspirări de praf de cuarț. Ea apare de obicei în minele de extracție a huilei, dar și în industria prelucrătoare de tutun și de fier. Prin noua terapie se injectează intravenos P 204, de două ori pe an, cînd boala este înaintată. Preventiv, substanța este inhalată sub formă de gaz. În acest caz sînt necesare numai doze mici pentru a îndepărta din plămîni praful respirat.

PRIMUL BATISCAF BULGAR

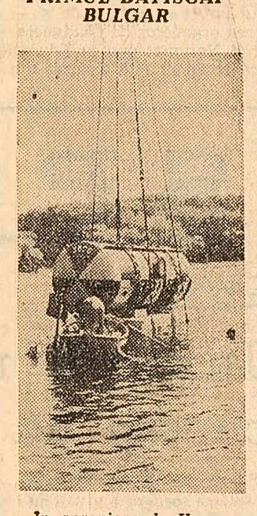

În apropiere de Varna a fost lansat primul batiscaf bulgar realizat de dr. G. Tomasian și I. Petrov. Scopul lansării este ca, timp de 7 zile, la o adîncime de 10 m, cei doi să stabilească reacțiile psihofizice ale omului în asemenea condiții.

În foto: *moment al lansării batiscafului.*

„OGO-4" S-A ÎNSCRIS PE ORBITĂ

Administrația națională pentru problemele aeronauticii și cercetarea spațiului cosmic (N.A.S.A.) a anunțat că „observatorul geofizic orbital" (Ogo-4) s-a înscris pe o orbită polară aproape perfectă. „Ogo-4", lansat vineri de la baza din Vandenberg (California), va studia fenomenele provocate de activitatea solară. După primele zece revoluții în jurul pămîntului, specialiștii de la N.A.S.A. au anunțat că aparatele aflate la bordul satelitului funcționează normal. Sistemul de antene și panourile cu celule solare dau satelitului forma unei insecte uriașe. „Ogo-4" cîntărește 560 de kg.

Tensiune la Lima

● IZBUCNIREA UNEI CRIZE ÎNTRE PARTIDELE DE GUVERNĂMÎNT ȘI OPOZIȚIE

● SESIUNEA CONGRESULUI AMÎNATĂ PENTRU O PERIOADĂ NEDEFINITĂ

LIMA 29 (Agerpres). — Congresul peruvian, care trebuia să se întrunească vineri pentru a asculta „mesajul către națiune" al președintelui Fernando Belaunde Terry, nu și-a putut ține ședința, în urma declanșării unei crize între partidele de guvernămînt și de opoziție. Criza a intervenit în urma refuzului partidelor de opoziție — care controlează Congresul — de a vota în favoarea alegerii lui Daniel Becerra, reprezentant al partidelor de guvernămînt, în postul de președinte al Senatului. Această atitudine a opoziției a provocat protestele minorității guvernamentale care, apreciind că înfruntarea între Congres și puterea executivă a ajuns la un punct critic, a hotărît să boicoteze sesiunea congresului care a trebuit să fie amînată pentru o perioadă nedefinită.

Președintele Fernando Belaunde Terry, menționează agenția Associated Press, a avut întrevederi cu liderii militari. În fața clădirii Congresului au fost trimise cîteva tancuri.

Smith sfidează...

SALISBURY 29 (Agerpres). — Premierul Smith a rostit sîmbătă un discurs în care i-a ironizat pe cei ce-și închipuie că „sancțiunile ar putea înfrînge actualul regim rhodesian". El a spus că guvernul său nu are intenția să-și modifice poziția în ceea ce privește reluarea negocierilor cu Marea Britanie, arătînd că nu va reveni asupra actului de proclamare unilaterală a independenței Rhodesiei.

TAKEO MIKI ȘI-A ÎNCHEIAT VIZITA LA PRAGA

PRAGA 29 — Corespondentul Agerpres E. Ionescu transmite: În comunicatul dat publicității la Praga cu privire la vizita făcută în R. S. Cehoslovacă de ministrul afacerilor externe al Japoniei, Takeo Miki, se arată că „ambele părți au căzut de acord asupra existenței posibilităților pentru dezvoltarea continuă a relațiilor între cele două țări, atît în domeniul colaborării economice și tehnico-științifice, cît și în cel al relațiilor culturale și sportive". Părțile „au constatat tendința crescîndă a schimbului de mărfuri și au căzut de acord asupra necesității căutării căilor pentru dezvoltarea lui ulterioară".

★

BUDAPESTA. Ministrul afacerilor externe al Japoniei, Takeo Miki, a sosit sîmbătă la Budapesta într-o vizită oficială în Ungaria, la invitația ministrului afacerilor externe ungar, Janos Peter.

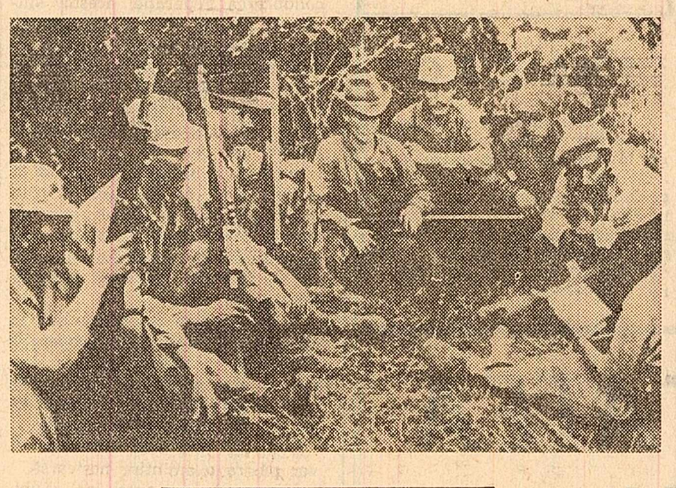

COMUNICAT SOVIETO-IRANIAN

MOSCOVA 29 (Agerpres). — La Moscova a fost dat publicității comunicatul cu privire la vizita premierului Iranului, Amir Abbas Hoveida, în Uniunea Sovietică. U.R.S.S. și Iranul — se arată în comunicat — consideră că retragerea trupelor israeliene de pe teritoriile arabe constituie „cel mai important pas pe calea restabilirii păcii și securității" în Orientul Apropiat. Cele două părți au căzut de acord că „problema vietnameză trebuie să fie rezolvată pe baza acordurilor de la Geneva din 1954 și a respectării dreptului poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta, fără amestec străin în treburile sale". Părțile au reafirmat atașamentul lor față de politica de coexistență pașnică a statelor cu orînduiri sociale diferite și și-au exprimat convingerea că asigurarea securității în Europa ar fi un factor important al păcii nu numai pe continentul european, dar și în lumea întreagă.

În comunicat se subliniază satisfacția pentru dezvoltarea favorabilă a colaborării economice sovieto—iraniene.

GRECIA

PARLAMENTARI ITALIENI ÎMPIEDICAȚI SĂ VIZITEZE LAGĂRELE DE CONCENTRARE

ATENA 29 (Agerpres). — Guvernul grec a respins cererea Comitetului parlamentar italian „pentru protecția drepturilor umane ale poporului grec" de a se permite unei delegații a acestuia să viziteze lagărele de concentrare în care sînt deținuți prizonierii politici greci. Din delegația care a intenționat să viziteze aceste lagăre au făcut parte: Tullia Carettoni-Romaquoli (Partidul socialist independent), Giuseppe Trabucchi (democrat-creștin), Giorgio Guerrini (P.S.U.), Francesco Cacciatore (P.S.I.U.P.) și Giuliano Pajetta (P.C.I.).

La plecarea din Grecia, Carettoni-Romaquoli a declarat corespondenților de presă: „Vom raporta partidelor noastre despre cele întîmplate pentru ca ele să întreprindă acțiuni, deoarece de orice violare a convenției europene cu privire la drepturile omului sînt răspunzătoare toate țările semnatare printre care și Grecia".

NOI ARESTĂRI LA DJAKARTA

DJAKARTA 29 (Agerpres). — Comandanții militari regionali din Indonezia au fost chemați să-și intensifice activitatea de lichidare a grupurilor ce țintesc reinstaurarea la putere a fostului președinte Sukarno — a declarat, potrivit agenției U.P.I., Mohammed Diah, ministrul informațiilor. La Djakarta s-a anunțat, de asemenea, că au fost arestați alți 15 înalți ofițeri din forțele armate indoneziene în legătură cu hotărîrea recentă privind reprimarea tuturor adepților lui Sukarno.

Conferința tripartită de la Ramsar

TEHERAN 29 (Agerpres). — În localitatea iraniană Ramsar, de pe malul Mării Caspice, a început sîmbătă o conferință tripartită la care participă șahinșahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi, președintele Pakistanului Ayub Khan, și primul ministru al Turciei, Suleyman Demirel. Deși nu a fost publicată nici o ordine de zi oficială, surse apropiate de conferință au făcut cunoscut că vor fi dezbătute probleme legate de viitorul Organizației Tratatului Central (C.E.N.T.O.), situația din Orientul Mijlociu, precum și probleme privind dezvoltarea colaborării economice și în alte domenii între cele trei țări.

Aceleași surse au menționat că în cursul primei ședințe participanții au exprimat unitate de vederi asupra problemelor de politică internațională și în privința colaborării economice dintre ele. S-a menționat că în direcția colaborării între cele trei state un accent deosebit va fi pus pe îmbunătățirea exploatării resurselor petroliere și pe dezvoltarea industriei petrochimice. Totodată, s-a arătat că construirea conductei petroliere din sud-vestul Iranului pînă la portul Iskenderun, în Turcia, va face posibilă o sporire a exporturilor iraniene de petrol.

SUEDIA A CERUT ADMITEREA ÎN PIAȚA COMUNĂ

BRUXELLES 29 (Agerpres). — Suedia s-a alăturat Marii Britanii, Irlandei, Danemarcei și Norvegiei, cerînd vineri oficial aderarea la Piața comună. Spre deosebire însă de cele patru țări, guvernul suedez n-a cerut o integrare totală la C.E.E. În cererea formală, semnată de ministrul comerțului, Gunnar Lange, se spune, printre altele, că factorul determinant pentru guvernul suedez este că politica sa de neutralitate rămîne aceeași. Cu prilejul unei conferințe de presă ținute la Stockholm, Lange și-a exprimat părerea că politica de neutralitate a Suediei s-ar putea dovedi o barieră dificilă în calea succesului deplin al negocierilor vizînd aderarea la C.E.E. Agenția Reuter relevă că cererea de aderare a fost însoțită de un memoriu în care se menționează că Suedia dorește să stabilească relații strînse pe cît posibil cu C.E.E., dar în același timp și cu țările membre ale A.E.L.S., din care în prezent face parte.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii